

**Du marché populaire
de St Sernin
à l'Académie Impériale
de Petropolis
et au monastère de Narthang
au Tibet**

Gilles Boutry

Du marché populaire de St Sernin à l'Académie Impériale de Petropolis et au monastère de Narthang au Tibet

« *Bharatae responsa cum versione latine* », 1875
et « *Vimala prajnottararatnamala* » versio tibética », 1858

Récits historico-philologiques dans l'Eurasie Indo-Européenne, Depuis St Pétersbourg en 1858 et 1875

C'est la première fois que ces deux textes sont traduits en français, et qu'une édition en quatre langues en est publiée : tibétain, latin, français, et tibétain, allemand, français. Ils sont en outre désormais disponibles et accessibles, libres de droits, tant pour le public que pour les étudiants et des chercheurs.

Le tibétologue Antonio Schiefner avait été le premier chercheur de la section « histoire et philologie » de l'Académie Impériale russe à traduire en latin et en allemand les deux textes tibétains présentés ici, alors que le chercheur et docteur en mathématiques russe Victor Bouniakowsky ¹ était vice président de l'académie impériale de St Petersburg, sous le règne d'Alexandre II. L'Eurasie culturelle était bien présente dans les programmes d'étude, de recherche et de publication de cette Académie, Saint Petersburg étant alors un pôle florissant riche d'universalité culturelle. Un océan de savoir dans un monde en plein développement et en pleine mutation.

¹ Auteur notamment de la conjecture qui porte son nom dans la théorie des nombres, et découvreur d'une partie de l'inégalité de Cauchy-Schwarz. Il fit ses études de mathématiques à la Sorbonne. Membre de l'Académie russe des sciences en 1828, il en fût nommé vice président en 1875, date de la publication de « La réponse de Bharata ». En 2004, ses travaux furent honorés à Kiev lors de la conférence internationale qui lui fût consacrée, à laquelle participèrent des spécialistes ukrainiens, russes, australiens, et américains. Il était né dans le gouvernement de Podolia, en Ukraine, qui faisait alors partie de l'Empire de Russie.

Le premier document que nous présentons ici, rédigé en latin et en tibétain, fait partie des multiples études et publications historiques et philologiques de cette académie, qui fût fondée en 1724 par Pierre le Grand et dissoute en 1917, à la fin de l'Empire Russe .

Sous l'impulsion intellectuelle de Mikhaïl Vassiliévitch², l'académie s'était enrichie de la plupart des disciplines des sciences dures et naturelles, mais aussi des sciences philologiques.

Le terme Eurasie porte ici tout son sens pour qualifier l'étude, la traduction, et la présentation de cette œuvre littéraire qu'est la « Bharata responsa cum versione latine ».

Même si le français était couramment utilisé par l'intelligentsia et la noblesse russes à cette époque, c'est la version latine qui permettait de communiquer avec les savants et l'intelligentsia de tout l'occident³.

Dans le contexte actuel de découverte pour certains, en tous cas de redécouverte géographique contrainte par le conflit militaire des pays de l'Europe de l'est , dont l' Ukraine et la Russie , sous un angle qui ne nous rassure pas vu la préoccupation culturelle des

chefs d'Etat contemporains, l'érudition des élites intellectuelles du Grand Empire russe du 19ème siècle ne devrait pas être occultée, mais au contraire devrions nous pouvoir la redécouvrir et bénéficier de tous ces travaux anciens qui ont survécu à la dissolution de l'académie impériale de St Petersburg en 1917.

Et c'est encore une fois grâce à l'Inquet de St Sernin de Toulouse que nous avons pu sauver de la destruction quelques écrits de cette illustre académie.

En effet, jusqu'à la fin des années 80/90 , il n'était pas rare que les brocanteurs de St Sernin abandonnent autour de 13 heures, à la fin du marché du samedi matin, les objets et les livres qu'ils n'avaient pas vendus, et qu'ils ne souhaitent pas conserver pour de multiples raisons : à leurs yeux parce que trop difficilement vendables, ou parce que trop lourds à remballer , pour faire de la place pour d'autres objets dans leurs vieilles fourgonnettes, mais souvent aussi, pour certains d'entre eux, nous avons pu le constater, par charité envers les glaneurs dont certains vivotaient ainsi de leur maigre butin d'une semaine sur l'autre . C'était un moment privilégié et un peu fiévreux, car il fallait faire vite pour récupérer parfois avant les autres, et sauver ces vieux objets, avant que les employés municipaux, avec leurs balais et leurs camions bennes, ne viennent sur le large trottoir qui fait le tour de la basilique, emporter tous ces invendus à la décharge municipale et à la destruction.

C'est dans ce contexte que, au cours des années, j'ai pu récupérer des centaines de documents de valeur historique, y compris, anecdotiquement, une partie des cartons des dossiers catholiques⁴ très personnels de mariage des années 1950-1970 d'une paroisse de Haute Garonne, abandonnés là près d'un arbre, et qui contenaient tous les documents d'état civil, certificats de mariage civil, certificats de baptême, enquêtes en cas de mariage mixtes, etc

⁴ Nous avons regretté à l'époque de n'être pas arrivé à temps avant la benne pour les emporter tous, et nous avons fait parvenir ceux que nous avons pu récupérer à l'archiviste de l'évêché de Toulouse.

² Grand savant russe qui embrassait de multiples disciplines né dans le gouvernorat d'Archangelgorod en Russie, ses compétences s'exerçaient dans les sciences dures et de la terre , en physique, en astronomie, en chimie, en géologie, mais aussi en grammaire, en géographie, en poésie, et en histoire de la Russie.

³ Il est fort dommageable que le latin ne soit que très peu enseigné dans nos curriculum modernes, car il a continué à être une langue de communication internationale entre les chercheurs, les scientifiques et les érudits du monde entier, y compris en France, bien après l'ordonnance de Villers-Cotterêts. Quand à l'époque actuelle, il est facile de s'apercevoir d'un fort début de grand remplacement sémantique de la langue française par des mots et des expressions anglais ou américains et ceux de la novlangue médiatique qui dénature le sens des mots dans tout ce qui touche à la vie quotidienne, culturelle, et même intellectuelle(Nietzsche ne disait il pas qu'après un siècle de journalisme, les mots sentiraient mauvais !) ainsi que par le wokisme et l'écriture inclusive dans certaines universités, et on ne peut que regretter la disparition progressive de l'enseignement des langues anciennes, et la perte concomitante d'une grande partie de la connaissance des racines du vocabulaire et de la syntaxe de la langue française elle-même par un pourcentage non négligeable des étudiants jusqu'au niveau bac+5. Nous avons pu le mesurer lors de la correction des copies de préparation des examens et lors des jurys d'examen.

Anecdotiquement, je me souviens aussi à cette époque d'un professeur de philosophie à la retraite, Monsieur Carrère, qui venait chaque samedi matin et entassait dans sa R8 Gordini bleue tous les objets et documents qu'il pouvait glaner, au point qu'il y rentrait difficilement ensuite pour pouvoir la conduire, avant d'aller la vider chez lui et recommencer la semaine suivante !

Les deux écrits que nous présentons ici et dont nous rééditons les textes originels en tibétain, latin, et allemand, concernent deux enseignements par question et réponse qui ont la forme d'un dialogue entre de hauts personnages royaux et les sages qui leur répondent.⁵

Bharatae Responsa

La préface et la traduction du tibétain en latin sont de Antonio Schiefner⁶, en date du 4 mai 1875 :

Dans cette partie de l'œuvre appelée couramment Kandjur⁷, dans le tome X et XI de l'édition due au monastère de Narthang⁸, on lit

⁵ Le premier intitulé « Bharatae Responsa » a été partiellement traduit du latin par Huguette Désobeaup, professeur émérite de lettres classiques, et le second « Vimalapracnottararatnamala » depuis l'allemand par deux amis, dont l'une est professeur émérite d'allemand, l'autre un exceptionnel chef d'entreprise émérite, amis qui m'ont apporté cette précieuse aide. Qu'ils en soient tous trois vivement remerciés.

⁶ Célèbre tibétologue de langue maternelle allemande, éminent linguiste de l'Académie Impériale de Petropolis, né en Estonie laquelle faisait alors partie de l'Empire russe.

⁷ Le Kandjur ou Kangyur est un ensemble de textes sacrés composés de plus de 100 volumes, et est reconnu par les diverses écoles du bouddhisme tibétain.

⁸ La plupart des bâtiments de ce célèbre monastère du Tibet ont été complètement rasés lors de la révolution culturelle chinoise par les gardes rouges. Et il est possible de ce fait que cet exemplaire de la version tibétaine du monastère de Narthang présentée ici soit la plus ancienne accessible à ce jour. C'est donc au moins à un triple risque qu'il pourrait avoir survécu : celui de la dissolution de l'académie impériale de Saint Petersburg lors de la révolution soviétique d'octobre 1917, de la dispersion et la destruction de certaines de ses archives, puis de la fermeture, de la destruction ou de la réaffectation soviétique entre 1917 et 1940 de 1500 monastères bouddhistes (les derniers bouddhistes de St Petersburg furent fusillés avant la guerre de 40), celui de

des récits variés concernant le roi Tschhanda-Pradjotam, lequel dit on a régné dans la ville d'Udshdshajini, où pour convertir cette région avait été envoyé par Bouddha Shakyamuni celui dont le nom fût donné par le Maître en raison de son origine au petit fils de l'anachorète Asita, dont le véritable nom était Naradatta ou Narada (ou aussi Nalada).

Le roi, sur le conseil de son épouse, alla voir ce Katjajanam pour qu'il explique huit songes.

Facilement, tous ceux qui connaissaient la version du Panchatantra du très illustre Theodore Benfey à côté et sous le nom courant de Kadjajanae dans la version arabe de Kibariun dont le très subtil érudit très subtilement (sagement) a restitué la dernière partie.

Mais non seulement il a fait connaître le véritable nom du sage interprète des songes, mais encore ce chapitre tout entier que l'on lit dans le 14ème livre Arabico Calila et Dimna, page 4, en version grecque, se présente la dernière partie de ce chapitre où est inscrite la réponse de Bharata, je la produis maintenant selon l'édition du monastère de Narthang de laquelle cependant, quand l'édition de Pékin offrait une meilleure lecture, il me semblait devoir m'écarter. A certains endroits, comme il apparaît d'après les annotations, je me suis efforcé d'apporter une amélioration. En cela j'ai quelques dettes à l'œuvre du très illustre Ignace Guidi « étude sur le texte arabe du livre de Calila e Dimna », Rome 1873. Sur le point de publier bientôt la première partie du chapitre avec d'autres récits au sujet du roi Pradjottam, je souhaite vivement avec tous ceux à qui ces études tiennent à cœur que la version syrienne de l'œuvre indienne, promise depuis longtemps, paraisse enfin à la lumière ; Petropolis, le 4ème jour du mois de mai 1875.

l'armée chinoise pendant la révolution « culturelle » de 1966, et celui de l'enlèvement en vue de sa destruction par la benne municipale autour de 1995 en fin de marché aux puces !

Les éléments suivants sélectionnés dans le texte de la réponse du sage Bharata⁹ aux questions du roi, sont essentiels pour la compréhension de la philosophie de l'existence apportée dans le contexte d'une société royale fortement hiérarchisée, dans laquelle le bouddhisme vient éclairer le souverain et adoucir les rigueurs du droit public qui régit la place de ce souverain dans la société aussi bien que dans sa sphère familiale :

Ô Roi, en outre il connaît très bien les organes des sens – ceux qui sont très bien et ceux qui ne le sont pas – des autres êtres animés vivants et des autres personnes tels qu'ils sont dans la réalité. Cela est son quatrième pouvoir.

Doué de ce pouvoir, ayant reçu un don très considérable du taureau, il fait tourner la roue de Brahma et dans ce cours des choses fait résonner la voix du lion.

Ô Roi, en outre il connaît très bien la variété des inclinations des autres êtres animés et des autres personnes, telles que dans la réalité. Cela est son cinquième pouvoir.

Doué de ce pouvoir, ayant reçu un don très considérable du taureau, il fait tourner la roue de Brahma et dans ce cours des choses, fait résonner la voix du lion

Ô Roi, en outre il connaît les éléments variés du monde tout à fait comme ils sont.

C'est son sixième pouvoir.

Doué de ce pouvoir, ayant reçu un don très considérable du taureau, il fait tourner la roue de Brahma et dans ce cours des choses, fait résonner la voix du lion

⁹ Ce nom du sage pourrait faire penser que Bharata (« a » bref) incarne l'un des personnages du Mahabharata. Il y a effectivement dans le Mahabharata un Bhârata (« â » long), fils de Dashyanta et de Shakuntala. Mais celui du roi Tschanda-Pradhotam concerné ne figure pas dans les plus de deux cent cinquante noms de la liste nominative de tous les personnages du Mahabharata (Cf Dictionnaire de la civilisation indienne de Louis Frédéric, p 691/693). Cependant, ce nom de Bharata évoque bien sûr celui de l'Inde. Nous n'avons pas non plus trouvé ni dans le Mahabharata ni en Inde la mention de la ville d'Udshdsha jini où aurait régné ce roi .

Ô Roi, en outre il connaît très bien tous les chemins dans n'importe quelle direction, tels qu'ils sont dans la réalité, c'est son septième pouvoir.

Doué de ce pouvoir, ayant reçu un don très considérable du taureau, il fait tourner la roue de Brahma et dans ce cours de choses, fait résonner la voix du lion

Ô Roi, en outre ayant la mémoire du genre varié des domiciles d'autrefois, il a la mémoire d'une vie, de deux vies, de trois, de quatre, de cinq, de six, sept, huit, neuf, dix, vingt, trente, quarante, cinquante, cent, mille, cent mille, de beaucoup de centuries (deux cent), de beaucoup de centaines de mille, des périodes d'évolution, des périodes de destruction, des périodes de beaucoup d'évolutions et de destructions,

Quand j'avais tel nom, telle classe, telle famille, où je mangeais telle nourriture, jouissais de tel plaisir, souffrais de telle douleur, atteignais tel âge, employais tel espace de temps, ayant tel terme de vie, doué d'une âme, je suis né,

Pour moi partant de ce lieu là, je suis né dans tel autre ; d'où partant encore je suis né ici, ainsi il a le souvenir du genre varié des domiciles anciens avec des modes de vie variés et les régions variées ; ayant le souvenir de l'ensemble varié des domiciles anciens, c'est-à-dire n'ayant pas la mémoire d'une seule vie, mais la mémoire du genre varié des domiciles anciens avec les modes variés et les régions variées, c'est Ô Roi, sa huitième puissance.

Doué de ce pouvoir¹⁰, ayant reçu un don très considérable du taureau, il fait tourner la roue de Brahma et dans ce cours des choses, fait résonner la voix du lion

¹⁰ Il est possible que cette connaissance de ses vies passées qu'a le Bouddha historique , et cette évocation des vies passées de toutes les créatures, provienne de la tradition de l'Inde, et notamment, dans le Mahabharata, plus précisément dans les premiers chapitres de la Bhagavad Gita laquelle vient s'insérer entre le 5ème et le 6ème chapitre du Mahabharata ,lorsque Krishna répond ainsi à Arjuna qu'il connaît toutes ses vies antérieures, mais que lui Arjuna, bien que ne les connaissant pas, doit s'engager dans la bataille car c'est son devoir , Krishna guidant alors le char d'Arjuna en toute sérénité.

Ô Roi, en outre celui là d'un regard divin tout à fait pur et dominant le regard humain, voyant les êtres vivants mourants, naissants, de bonne classe, de mauvaise classe, humbles, élevés, selon les œuvres qu'ils ont faites, avançant vers la béatitude ou la misère, comme ils sont, il les connaît très bien ces êtres vivants puisqu'ils ont commis des péchés du cœur, de la voix, et de l'esprit, puisqu'ils ont injurié les vénérables, puisqu'ils furent conduits selon de fausses doctrines, puisqu'ils ont professé les œuvres et les impératifs des fausses doctrines, pour cette cause et raison, une fois le corps détruit, après la mort ayant glissé dans la ruine et la misère, naîtront aux enfers.

Les êtres animés qui ont fait bon usage de leur corps, voix, et esprit, puisqu'ils n'ont pas injurié les vénérables, puisqu'ils ont été conduits selon la droite doctrine, puisqu'ils ont professé les œuvres et les impératifs de la droite doctrine, pour cette cause et raison, une fois le corps détruit, ils naîtront à la béatitude dans le ciel parmi les dieux.

Ces choses tout à fait comme elles sont, il les connaît très bien, des mots sous l'œil divin jusqu'aux mots à la béatitude dans le ciel parmi les dieux comme au dessus, Ô Roi, c'est son neuvième pouvoir.

Doué de ce pouvoir, ayant reçu un don très considérable du taureau, il fait tourner la roue de Brahma et dans ce cours des choses, fait résonner la voix du lion.

Ô Roi, en outre celui là pour enlever les vices apportant par son même aspect et réalisant la libération de l'âme, par sa sagacité la libération du savoir, j'enlève mes vices, j'apprends la chasteté, je parais les œuvres, je ne connais pas une autre façon d'agir, ainsi parle-t-il.

Pour supprimer les vices par le regard lui-même libération de l'âme dépouillée du vice et ainsi une autre façon d'agir jusqu'aux verbes comme au dessus, c'est son dixième pouvoir.

Il dit ceci : Or le Roi, privé de la force de l'âme, se taisait..

Bharata, ayant suspecté que le roi privé de la force de l'âme se taisait, et combien la discorde entre lui et la mère de Gopala avait

duré, la conduisant comme un bœuf récalcitrant et se jetant aux deux pieds du roi, et se mit à demander au roi le pardon.

Ô Roi, le premier des hommes arrivant ici toujours par une juste route, regardant que ceux qui suivent le pardon est la principale règle des rois, Ô Roi, pardonne son péché à la mère de Gopala ; dans le monde une telle pierre de belles sentences à voir ne fût ni vue ni entendue.

Toi qui peut dompter même un éléphant, pourquoi pas une femme qui a commis un tout petit péché !

Pour toi, l'irrépréhensible douée de beauté et de vertu, elle sera ton épouse comme avant, après encore de la même façon. Pour cela Ô Roi, donne un pardon sans réserve à la mère de Gopala. Ainsi parla-t-il.

Et même le Roi répondit ceci en vers à Bharata : ces préceptes très bien dits ont été formatés par toi pour moi, m'ayant incité à la miséricorde ; c'est pourquoi je te donne Kanjakubdsham, et même j'accorde le pardon de mon âme à Canta.

Ainsi s'achèvent les réponses de Bharata.

VIRO ILLVSTRISSIMO
VICTORI BOVNIAKOWSKY

IMPERIALIS ACADEMIAE SCIENTIARVM PETROPOLITANAE

PRAESIDIS VICES GERENTI

DIEM XIX (XXXI) MENSIS MAII A. MDCCCLXXV

QVO DIE ANTE HOS QVINQVAGINTA ANNOS

MATHESEOS DOCTOR

AB ACADEMIA PARISIENSI RENVNCIATVS EST

VENERABVND A GRATVLATVR

IMPERIALIS ACADEMIAE SCIENTIARVM PETROPOLITANAE

CLASSIS HISTORICO-PHILOLOGICA

BHARATAE RESPONSA TIBETICE CVM VERSIONE LATINA

AB ANTONIO SCHIEFNER EDITA

PETROPOLI

TYPIS IMPERIALIS ACADEMIAE SCIENTIARVM

(WAR. ORTH. 9 LIN. No 12)

MDCCCLXXV

Liber editur iussu Imperialis Academiae Scientiarum Petropolitanae.

Mense Maio a. 1875.

C. Vesselofski,
Academiae Scientiarum perpetuo a secretis.

In ea operis vulgo Kandjur nominati parte, cui Vinajakshu-
draka inscribitur, in tomo X (a fol. 270 usque ad fol. 310) et in
tomo XI (a fol. 1 usque ad fol. 27) editionis, quae debetur mo-
nasterio Narthang, leguntur narrationes variae pertinentes ad
regem Tschhanda-Pradjotam, qui in urbe Udshdshajini eo tem-
pore regnavisse dicebatur, quo ad convertendam regionem illam
missus esset a Buddha Çakjamuni Mahākātjājana. Quod nomen a
praeceptore propter originem datum est anachoretæ Asitæ ne-
poti, ejus proprium nomen erat Naradatta seu Narada (etiam
Nalada). Hunc Kātjājanam, suadente uxore, adiit Pradjota rex,
ut somnia octo explicaret. Facile omnes, quibus viri clarissimi
Théodori Benfey Pantschatantrae versio nota est, videbunt
nomen Kātjājanæ latere sub nomine in versione Arabica obvio
Kibariūn (كباريون), ejus posteriorem partem vir eruditissimus
sagacissime (t. I, p. 589) restituit. At non solum sapientis som-
niorum interpretis verum nomen nunc innotuit, sed etiam totum
caput illud, quod in libro Arabico Calila et Dimna quarto

decimo, in versione Graeca *Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης* septimo loco legitur, in Kandjuri tomo undecimo Tibetice occurrit. Cujus capitis posteriorem partem, cui inscribitur *Bharatae responsa*, nunc secundum editionem monasterii Narthang exhibeo, a qua tamen interdum, ubi editio Pekinensis meliorem lectionem offerret, mihi recedendum esse videbatur. Nonnullis locis, ut ex adnotatis apparet, medelam adhibere conatus sum, in qua re aliquantum debeo viri clarissimi Ignatii Guidi operi: *Studii sul testo arabo del libro di Calila e Dimna*. Roma 1873. Priorem capitis partem una cum aliis de rege Pradjota narrationibus mox publici juris facturus, vehementer cum omnibus, quibus haec studia cordi sunt, opto, ut Syriaca operis Indici versio, jamdudum promissa, tandem in lucem prodeat. Petropoli die 4 (16) mensis Maii 1875.

A. Schiefner.

༄༅། །གསེས་བའི་ལན་བརྒྱུགས་སོ། །

༤༢༩༩ ། རྒྱལ་པོ་རབ་ལྷན་པ་ཕྱུང་མའི་འཁོར་དུ་རེས་ཀྱིས་ཟན་ཆ་སྟེ། ཉི་མ་གཅིག་ནི་པ་ལང་རྒྱུང་གི་མ་ཞི་
 པའི་ཕྱད་དུ། གཅིག་ནི་ཕྱུ་པ་མེད་གི་ཕྱུ་མོ་སྟོབ་མའི་ཕྱད་དུ་བོ། ། དེ་དུས་གཞན་ཞིག་ན་དགོངས་པ། པ་ལང་རྒྱུང་གི་མ་ཞི་
 པའི་ཕྱད་དུ་ཟན་ཆ་པ་པོ་རྒྱལ་པོ་དེ་ཞོ་ལ་དགའ་བས་པ་ལང་རྒྱུང་གི་མ་ཞི་འི་མོར་པ་མོག་ས་དེ་ཟན་ཆ་པའི་མ་དུ་ན་ན་འདྲུག་གོ། །
 རི་ཙམ་ན་ཕྱོགས་དེ་རྒྱུ་པ་མེད་གི་ཕྱུ་མོ་སྟོབ་མ་མོར་སྟེ། དེས་ལ་པ་རིན་པོ་ཆེ་པ་གོས་པ་དང་། དེས་སྒྲིག་ཕྱད་པ་ལྟ་ཕྱད་
 རྒྱལ་པོ་དེ་པ་ལང་རྒྱུང་གི་མ་ཞི་པ་དང་པ་ཙམ་དེ་སྟངས་པ་རྒྱས་སོ། ། ཞི་བས་སྟངས་པ་དེ་མ་མོང་ནས་ཡམ་མཆོད་བྱས་དེ་སྟེས་པ། ༩
 ལྟ་འདྲི་ཅི་ལགས། སྒྲིག་ཅིག་སྒྲིག་ཕྱད་ཕྱད་དམ། འགའ་ཞིག་གིས་ལྷགས་མ་འཆོལ། དེས་སྟེས་པ། ཞི་བ་འདྲི་ནི་སྒྲིག་
 གོ་འོད་ཀྱང་མ་ཡིན། མར་མེའི་ཡང་མ་ཡིན་ཅི། འོན་ཀྱང་ཕྱུ་པ་མེད་གི་ཕྱུ་མོ་སྟོབ་མ་ཕྱོགས་འདྲི་ནས་མོར་སྟེ། དེས་ལ་པ་
 རིན་པོ་ཆེ་པ་གོས་པ་མ་འདྲི་ནི་དེ་འོ་འོ་ཡིན་ནོ། ། ཁྱོད་ཀྱིས་ལ་པ་རིན་པོ་ཆེ་དེ་ལྟ་ཕྱུ་པ་དང་སྟེགས་པ་ཅི་མོང་པ་སྒྲུབ་པ་དེ་
 ཁྱོད་ལྟ་ན་ནོ། ། རི་བདག་གི་ཁྱི་མ་ན་གསེར་ཅི་མོང་པ་མེད་དམ། ཉི་མ་ན་རིགས་དན་པ་ལས་བྱེས་པ་དེ་མེ་གོའོ། ། དེས་སྟེས་པ།
 ལྟ་དེ་ལ་དེ་ལྟ་ཕྱུ་འི་ཤེས་རབ་གལ་མ་ཆེས། གོདོན་མ་འཆོལ་བར་ཁྱོད་ཉིད་ཀྱིས་ལ་པ་རིན་པོ་ཆེ་འོང་གིག་ཅེས་བསྟན་དེ་དེས་ 10
 ན་དེས་སྒྲུབ་ས་ལགས་མོད། རྒྱལ་པོས་སྟེས་པ། ། དས་དེ་ལ་མ་སྟེས་པ་དེ་དེས་རང་གི་སྒྲིག་སྒྲུབ་སོ། ། ཁྱོད་ཀྱིས་སྟེས་པ། །
 དས་མ་སྟེས་པ་ཞེས་དེ་གཉིས་འབྲམས་པ་རྒྱུད་ནས། ཞི་བས་དེ་འོ་མགོང་ཞོའི་མོར་པས་བསྟན་པ་དང་། རྒྱལ་པོ་དེ་སྟེ་
 གཅིང་ཞིག་པས་དེ་འོ་སྒྲུབ་པ་ཞོམ་མོ། ། དེས་ལག་པས་མཆོམས་དེ་པས་མས་པ། བདག་གི་སྒྲུབ་པ་ཡང་ཞོམ། བདག་གི་སྒྲུབ་

50 ཁྱིམ་པདག་དེས་དེ་ལ་མོང་བ་ཅིག་བསྐྱེད་དེ་དུས་ལས་འདས་པ་དང་ལྷན་ཆེགས་སུ་བཅད་དེ་སྐྱུ་ས་པ། སྐད་མ་སྐྱུ་དག་པོར་
 དས་སྤ། །གང་ཞིག་གི་འབྱུང་ཕྱག་ཅིག་ཆོལ་པ། །ཤིན་ཏུ་ཆོག་མཁུ་ལྷན་པ་ཡི། །སྤྱི་ཏུ་འདི་ལྷ་མ་འཛིན་པ། །ཞེས་
 བཞུག་ལ་ལགས་ཏེ་ལྷ་ས་གསུངས་པའི་དོན་གང་ཞིག་པ་ལང་སྤྱོད་གི་མ་པ་ལྷ་ས་ཞེས། །ཡང་པོར་པ་གསེབ་པ་དང་པོར་པ་ཞི་
 བདག་དཔེ་དང་འཛུགས་པ་ལྷ་ས་པའི་དོན། །ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་ས་པ། །གསེབ་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་ཆེག་ཅིག་ཁོ་དཔེ་ལ་པ་ལང་སྤྱོད་གི་མ་
 ཞི་བ་པས་དོ། །དེས་སྐྱུ་ས་པ། །ལྷ། སྤྱོད་པ་གང་ཟག་ལྷ་ས་པ། །གཅིག་པུ་ཆོག་ཞིག་ཅིག་གསུང་སྤྱོད། །གསུང་པ་དེ་ཞི་
 55 དེས་ལགས་པས། །འདི་ལ་པདག་ལྷོ་འབྱུང་མ་མཆིས། །ཞེས་བཞུག་ཀྱིས་མ་གསུང་པས། །ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་ས་པ། །གསེབ་
 པ་ཁྱོད་ཀྱིས་གང་གི་ཕྱིར་པ་ལང་སྤྱོད་གི་མ་ཞི་བ་པས་དུས་པོར་ལོང་པ་དུས་པོ། །དེས་སྐྱུ་ས་པ། །ལྷ། ལྷ་དང་མིར་བཅས་
 འཇིག་རྟེན་འདིར། །འོང་བ་གཏིས་ནི་དེས་ལུག་པ། །རང་པོ་ཞིན་ཀྱིས་ནི་དུས་པོར་དང་། །གང་ཡང་ཆོས་ལ་མི་གནས་པོ། །
 འཇིག་རྟེན་འདི་དང་པོ་ལྷ་ཏུ། །གཞན་ཡང་འོང་བ་གཏིས་ལགས་ཏེ། །གང་ལ་སྤྱི་ལྷ་དེ་ཡོད་དམ། །གང་ཞིག་
 ཞིས་ས་ལ་མི་བཞེད་པོ། །ཞེས་བཞུག་ཀྱིས་མ་གསུང་པས། །ལྷ་ས་ཞི། སྤྱོད་མོ་ཅིར་ཡང་མི་རུང་དང་། །མ་སྐྱུ་དག་ཏུན་
 60 དང་ལན་གཅིག་དང་། །ནད་དང་བག་ཆེ་བ་རྩ་པ་དང་། །དེ་བཞིན་དུ་ནི་བགས་ཀྱིས་མོ། །ཕྱིས་པ་དང་ནི་བགས་དག་དང་། །
 ལྷ་ས་པ་པུ་ཐ་མཁུ་ཏིན་དང་ནི། །ཤིང་རྩ་ཞི་འོང་པོ་དང་། །གཡོ་གཏིགས་པ་རྩི་ཡོངས་སུ་རྫོགས། །ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་ས་པ།
 །གསེབ་པ་གང་གི་ཕྱིར་པ་ལང་སྤྱོད་གི་མ་ཞི་བ་པས་དུས་པོར་སྤྱོད་མོར་བྱས་པོ། །དེས་སྐྱུ་ས་པ། །ལྷ། སྤྱོད་མོ་གསུ་མ་
 གི་མི་འཛིན་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་མ་གསུང་པས། །ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་ས་པ། །གསེབ་པ་གསུ་མ་གང་ཡོད། །ལྷ། ལྷ་དེ་ལྷ་མོར་སྤྱོད་མོ་སྤྱོད། །
 ལྷ་པ་འོང་པ་འཇིག་རྟེན་མོར་སྤྱོད་མོར། །གཡོ་ཏིང་མོ་བུ་ཡོད་ཅང་། །ཁྱོ་མོར་ལྷ་མོར་སྤྱོད་མོར། །ཞེས་བཞུག་ལགས་
 65 མོ། །ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་ས་པ། །གསེབ་པ་གང་གི་ཕྱིར་པ་ལང་སྤྱོད་གི་མ་ཞི་བ་པས་དུས་པོར་ཡང་མི་རུང་པར་
 བྱས་པོ། །དེས་སྐྱུ་ས་པ། །ལྷ། འཇིག་རྟེན་ནི་ཅིར་ཡང་མི་རུང་བ་གསུ་མ་མཆིས་པར་ཁྱོད་ཀྱིས་མ་གསུང་པས། །དེས་སྐྱུ་ས་པ།
 །གསེབ་པ་གསུ་མ་གང་ཡོད། །ལྷ། རྩོད་པ་གང་ཡང་བྱུང་དང་། །སྤྱོད་མོ་བྱུང་མོར་དང་། །ལྷ་མོར་གང་ཞིག་ཁྱིམ་སྤན་

འབྱེད། །འདི་གསུ་མ་ཅིར་ཡང་མི་རུང་པོ། །ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་ས་པ། །གསེབ་པ་གང་གི་ཕྱིར་པ་ལང་སྤྱོད་གི་མ་ཞི་བ་པོར་མ་སྐྱུ་དུས་པོར་
 ཀྱིས་པས་དོ། །དེས་སྐྱུ་ས་པ། །ལྷ། མོ་པ་པོར་པའི་གསུ་དང་ནི། །ལྷ་པ་པོ་པོར་པའི་ལྷ་མ་དག་དང་། །ཁྱུ་པ་པོ་པོར་
 མོ་པའི་འོང་པ་རྩ་པ་ཞི། །འོངས་མ་སྐྱུ་དུས་པོར་དུས་པོར་ལྷ་ཏུ། །ཞེས་བཞུག་ཀྱིས་མ་གསུང་པས། །ལྷ་དེ་དག་འབང་ཞིག་ 70
 དུ་མ་པས་གཞན་ཡང་གསུ་མ་སྤྱོད། །དགས་ཀྱི་ཤིང་གི་མོ་ཏིག་དང་། །དག་ལ་ཐུབ་ཅན་ཀྱི་ལང་ཆོད་དང་། །ཤིང་རྩ་མ་ཁན་ཀྱི་ལྷ་
 མ་དག་ཁོ་མ་སྐྱུ་དུས་པོར་དུས་པོར་ལྷ་ཏུ། །ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་ས་པ། །གསེབ་པ་གང་གི་ཕྱིར་པ་ལང་སྤྱོད་གི་མ་ཞི་བ་
 པས་དུས་པོར་ཞིག་ཏུན་ཀྱིས་པེག་པའི་རྒྱུད། །དེས་སྐྱུ་ས་པ། །ལྷ། ཤིང་མ་ཁན་ཅིང་ཅིང་འཇིག་པ་དང་། །པམ་མ་ཁན་
 སྐྱུ་དུས་པོར་པོར་དང་། །འཁོ་སྐྱུ་དུས་པོར་པོར་དང་། །དེ་གསུ་མ་གསུ་ཀྱིས་པེག་རྒྱུད། །ཞེས་བཞུག་ཀྱིས་མ་གསུང་
 75 པས། །ལྷ་དེ་དག་འབང་ཞིག་དུ་མ་པས། །གཞན་ཡང་གསུ་མ་སྤྱོད། །མོ་ཏིང་མོ་ཏིག་པོར་དང་། །མངག་གསུག་པ་ཡི་མངག་ 75
 གསུག་དང་། །ལྷ་མོར་འབྱེད་མ་པོར་པ་གང་། །དེ་གསུ་མ་གསུ་ཀྱིས་པེག་རྒྱུད། །ལྷ་དེ་དག་འབང་ཞིག་དུ་མ་པས་གཞན་
 ཡང་གསུ་མ་སྤྱོད། །གསུ་མ་ཁྱོད་ཀྱི་ལྷ་པ་དང་། །འཇིག་མ་ཁན་ཞགས་ཞུ་པ་དང་། །མག་པ་ཏིག་ཀྱི་ལོང་ཕྱེད་པ། །དེ་གསུ་མ་
 གསུ་ཀྱིས་པེག་རྒྱུད། །ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་ས་པ། །གསེབ་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་སྤྱོད་གི་མ་ཞི་བ་པས་དུས་པོར་ཞིག་གིས་པས་དོ། །དེས་
 80 སྐྱུ་ས་པ། །ལྷ། ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་པ་ལང་གཅིག་སྤྱོད། །ལྷ་མོ་ལྱོད་པ་ལང་གཅིག་གི། །འཇགས་པའི་གཞིགས་པ་ལང་གཅིག་སྤྱོད། །
 དེ་གསུ་མ་ལང་པའི་ལང་པོ། །ཞེས་བཞུག་ཀྱིས་མ་གསུང་པས། །ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་ས་པ། །གསེབ་པ་གང་གི་ཕྱིར་པ་ལང་སྤྱོད་ཀྱིས་པ་ 80
 ལང་སྤྱོད་གི་མ་ཞི་བ་པས་དུས་པོར་ཞིང་གིས་ནད་པས་དུས་པོ། །དེས་སྐྱུ་ས་པ། །ལྷ། ལྷ་མ་སྐྱུ་ཆོག་གི་ཁྱོད་དང་། །
 ལྷ་མོར་ལྷ་པོར་ལྷ་པོར་དང་། །ཆན་པོ་ལྷ་པོ་མ་གཞིན་ལོད་པ། །དེ་དག་རང་གིས་ནད་པས་དུས་པོ། །ཞེས་བཞུག་ཀྱིས་
 མ་གསུང་པས། །ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་ས་པ། །གསེབ་པ་གང་གི་ཕྱིར་པ་ལང་སྤྱོད་གི་མ་ཞི་བ་པས་དུས་པོར་ཞིང་ལ་ག་
 ཆོད། །དེས་སྐྱུ་ས་པ། །ལྷ། དག་ལ་ཐུབ་ཅན་ནི་ལྷ་མོར་དང་། །དཔལ་པོ་མ་མཆོད་མོར་དང་། །ལྷ་མོ་ཆོད་མོ་ཆོད་
 85 པས་ནི། །སྤྱོད་པ་གང་ཆེ་སྤྱོད་པ་ལྷ་ཏུ། །ཞེས་བཞུག་ཀྱིས་མ་གསུང་པས། །ཁྱུ་པ་པོས་སྐྱུ་ས་པ། །གསེབ་པ་གང་གི་ 85

བྱིར་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་ཞི་བ་བསད་པས་ད་བར་སྐྱུ་མོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། ཅལ་ལེ་ཅོལ་ལེ་སྐྱུ་བ་དང་། ། གཉིས་
 བ་གེས་དན་ཁྱོད་པ་དང་། ། ལྷ། ཞིང་ཟ་བ་གང་ཡིན་པ། ། རེ་གསུམ་བརྒྱུ་མ་དང་བྱ་བ་ཡིན། ། ཞེས་པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་
 ཏམ། ། རྒྱལ་པོས་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། གསེས་པ་གང་གི་བྱིར་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་ཞི་བ་བསད་པས་ཁྱོད་དག་ཞིག་པགས་ཀྱིས་
 སྒྲེལ་ཏོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། ཉ་ནི་བགས་ཀྱིས་བཟང་བར་བྱ། ། རེ་པོ་ལ་ནི་བགས་ཀྱིས་གཞེ། ། རོན་རྩམས་བགས་ཀྱིས་
 90 བརྒྱུ་བ་བྱ་སྒྲེ། ། ལའི་གསུམ་བགས་ཀྱིས་བགས་ཀྱིས་བྱ། ། ཞེས་པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། རྒྱལ་པོས་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། གསེས་
 བ་གང་གི་བྱིར་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་ཞི་བ་བསད་པས་ཁྱོད་ནི་བྱིས་པོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། མ་ལའི་མ་ལ་ཡིད་རྟོན་
 དང་། ། མ་རུངས་པ་ལ་སྒྲེན་པ་དང་། ། ཁྱེ་ཚོས་རུ་ནི་ཡོངས་གཏོང་པ། ། བྱིས་པོའི་མཚན་ཉིད་རྩམ་གསུམ་མོ། ། ཞེས་པའི་བ་
 ཁྱོད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། ། རྒྱལ་པོས་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། གསེས་པ་གང་གི་བྱིར་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་ཞི་བ་བསད་པས་ཁྱོད་ནི་
 བགས་པ་ལའུའི་པ་ཡིན་ཏོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། བགས་རྩམས་ལ་ནི་མི་སྒྲེན་དང་། ། གཉིས་པ་ཉ་ཅན་སྒྲེན་པ་དང་། ། རུས་
 95 མ་ཡིན་པར་སྒྲོང་བྱེད་པ། ། རེ་ས་ཞི་བཤེས་རྩམས་ལའུའི་པ་ལའུའི་པ། ། ཅེས་པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། རྒྱལ་པོས་སྐྱུ་སྐྱུ་མ།
 གསེས་པ་གང་གི་བྱིར་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་ཞི་བ་བསད་པས་ཁྱོད་ནི་བྱིས་པ་ལའུའི་པ་ཡིན་ཏོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། ཉ་ག་
 རྩ་གཞན་ཁྱི་ནི་དང་ནི། ། བདག་ཉིད་ལོད་པ་རྟོག་བྱེད་དང་། ། རེ་བཞིན་ཕྱག་བསྐྱེད་ལ་འདག་པ། ། རེ་གསུམ་རྩེས་བྱ་མ་
 བལ་ཡིན། ། ཞེས་པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། རྒྱལ་པོས་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། གསེས་པ་གང་གི་བྱིར་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་ཞི་
 བ་བསད་པས་ཁྱོད་ནི་ཤིང་རྟེན་ལོད་ལོས་གསུང་རྒྱ་ཡིན་ཏོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། རེ་མོ་མ་ལན་ནི་ཚོན་གཏོང་མི་ཤེས་དང་། །
 100 ལུའལ་ལའོར་མ་ལན་ནི་ལའུའི་པ་ལའུའི་པ་ལའུའི་པ། ། གསུང་བྱ་གསུང་པར་རྟག་བྱ་བཞུག་པ་
 མེད། ། ཅེས་པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། རྒྱལ་པོས་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། གསེས་པ་གང་གི་བྱིར་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་ཞི་བ་བསད་
 བས་ཁྱོད་ནི་གཡོ་ཅན་ཡིན་ཏོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། བྱང་མེད་ཁོ་གསུམ་བརྒྱུད་པ་དང་། ། རེ་སྐྱོང་བྱིར་ཁྱོད་པ་དང་། །
 བྱེད་ཀྱི་ལས་ཤོར་དང་གསུམ། ། གཡོ་ཅན་ལན་ནི་གཡོ་ཅན། ། ཞེས་པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། རྩམ་ནི། རྩེད་པར་

དགའ་དང་གཞན་དང་གཅིག། བསགས་དང་དེ་བཞིན་མི་མཐུན་དང་། ། བརྒྱུད་པ་དང་མེད་པ་ཉིད་དང་ནི། ། མི་ལའོར་མ་ལེ་
 དོན་མེད་དོ། ། གསེས་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་རྩེད་དགའ་བ་བསད་དོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། རི་བོར་རུ་ཅན་རྩེད་པར་ 105
 དགའ་བུ་སྐྱེལ་བྱ་ཅན་རྩེད་པར་དགའ། ། ལྷ། རི་བོར་ལེ་གཅིག་ལྷ་ལྷུ་གའ་དང་། ། གཟུ་བོ་རྩེད་པོར་སྐྱུ་རྩེད་དགའ། ། ཞེས་
 པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། རྒྱལ་པོས་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། གསེས་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་གཞན་ཁྱི་ཚེད་བྱ་བ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་ཞི་བ་བསད་དོ།
 རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། གཏང་མ་ལེན་དང་གཏང་པོ་དང་། ། གཡོན་ཅན་ཁྱི་ནི་ཆེ་བཞི་དང་། ། ལྷ། རྩེད་ཁྱོ་ཞན་བཞི་པོ་དག།
 གཞན་ཁྱི་དོན་རྩུ་མ་རུང་ལྷུར། ། ཞེས་པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། རྒྱལ་པོས་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། གསེས་པ་གང་གི་བྱིར་ཁྱོད་
 ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་ཞི་བ་བསད་པས་དགཅིག་བྱར་བྱས་ཏོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། རྩེད་པ་ལང་ལའི་གཅིག་སྐྱེད་པར་ལྷུར། 110
 རེ་བཞིན་ལའི་བན་ཡང་ལའི་གཅིག་ལའི། ། རྩེད་པོ་གཅིག་བྱས་ལའི་ན་ཕྱག་བསྐྱེད་ཏོ། ། ལའོར་མ་ལེ་ནི་ཞིགས་ཡོད་མ་
 ཡིན་ཏོ། ། ཞེས་པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། རྒྱལ་པོས་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། གསེས་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་ཞི་བཞོགས་
 བསགས་པ་བསད་དོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། ཉ་སྒྲོང་ཙ་མའི་མོ་ཉ་ག་དང་། ། ཕྱག་བསྐྱེད་ལྷུར་པའི་དོན་གཉེར་པ། ། རེ་པོར་
 ཉ་སྒྲོན་ཀའི་སྒྲིན་པ་ཞིན་རུ། ། བསགས་པ་རྩམས་ཀྱང་དོན་མེད་ལྷུར། ། ཞེས་པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། རྒྱལ་པོས་
 ལྷུ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། གསེས་པ་གང་གི་བྱིར་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་མ་ཞི་བ་བསད་པས་ཁྱོད་ནི་མི་མཐུན་པ་ཡིན་ཏོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། 115
 ཉི་མ་གྱི་ལ་མ་མི་མཐུན་ཞིང་། ། ལྷ། བ་དང་ནི་ལྷུན་པ་དང་། ། ཉིན་པར་མཚན་མོར་མི་མཐུན་ཏེ། ། ཆོས་དང་ཆོས་མེད་
 ཉ་ག་མི་མཐུན། ། ཞེས་པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། རྒྱལ་པོས་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། གསེས་པ་གང་གི་བྱིར་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་
 མ་ཞི་བ་བསད་པས་ཁྱོད་ནི་བརྒྱུད་ཏོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། གསེས་རྩམས་བརྒྱུད་པ་ལའུའི་པ་ལའུའི་པ། ། བོད་བྱ་
 བརྒྱུད་པ་ཉིད་དག་མཚུགས་པར་ལྷུར། ། བྱང་མེད་རྩམས་ནི་བརྒྱུད་པ་ཉིད་དང་ལྷུར། ། རེ་དག་མ་བརྒྱུད་པ་ལའུའི་པ་
 ལྷུར་དོ། ། ཞེས་པའི་བཞུད་ཀྱིས་མ་གསུང་ཏམ། རྒྱལ་པོས་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། གསེས་པ་གང་གི་བྱིར་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལང་ཁྱོད་གི་ 120
 མ་ཞི་བ་བསད་པས་ཁྱོད་ནི་མེད་པར་བྱ་བ་ཡིན་ཏོ། ། རེ་སྐྱུ་སྐྱུ་མ། ། ལྷ། རྩེད་ཀིས་སྐྱུན་པ་མེད་པར་བྱེད། ། རྩེད་པོ་སྐྱུ་ཡིས་

ཡང་དག་པའི་ལྷ་པ་མཐོང་རབ་ཏུ་མཐོང་ནོ། །དེས་འཇིག་རྟེན་ལམས་སྤྱོད་ཆོག་པ་དང་། ལམས་ཏུ་མ་བཤོམ་ཞེས་པ་དང་
 ཡང་དག་པའི་ལྷ་པ་མཐོང་རབ་ཏུ་མཐོང་པ་གང་ལགས་པ་འདི་ནི་ལྷ་དེའི་སྒྲོབས་རྒྱལ་པ་ལགས་ནོ། སྒྲོབས་དེ་དང་ལྷན་པས་དེ་
 ལྷ་མཆོག་གི་གནས་རྒྱལ་པ་མཆོང་ཞིང་ཆོང་ས་པའི་འཁོར་ལོ་བསྐྱོར་བར་མཛད་ནོ། །འཁོར་ལྱིན་དུ་མེད་གེའི་སྤྱུ་ཡང་
 སྤྱུ་ཡང་དག་པར་སྒྲིག་པར་མཛད་ནོ། །ལྷ་གཞན་ཡང་དེས་ཀྱན་དུ་འགྲོ་བའི་ལམ་ཡང་དག་པའི་སྤྱུ་པ་མཐོང་རབ་ཏུ་མཐོང་
 270 ནོ། །དེས་ཀྱན་དུ་འགྲོ་བའི་ལམ་ཡང་དག་པའི་སྤྱུ་པ་མཐོང་རབ་ཏུ་མཐོང་པ་གང་ལགས་པ་འདི་ནི་ལྷ་དེའི་སྒྲོབས་རྒྱལ་པ་
 ལགས་ནོ། །སྒྲོབས་དེ་དང་ལྷན་པས་དེ་ལྷ་མཆོག་གི་གནས་རྒྱལ་པ་མཆོང་ཞིང་ཆོང་ས་པའི་འཁོར་ལོ་བསྐྱོར་
 བར་མཛད་ནོ། །འཁོར་ལྱིན་དུ་མེད་གེའི་སྤྱུ་ཡང་དག་པར་སྒྲིག་པར་མཛད་ནོ། །ལྷ་གཞན་ཡང་དེས་སྤྱོད་ཆོག་པ་རྣམས་པ་
 ཏུ་མ་ཇེས་སྤྱད་གོང་མ་དེ་འདི་ལྷ་སྟེ། ཆོག་ཅིག་ཀྱང་དགོངས། ཆོག་ཏིག་དང་། གཟུམ་དང་། བཞི་དང་། ལྷ་དང་། རྒྱ་
 དང་། བརྩན་དང་། བརྩན་དང་། རྒྱ་དང་། བརྩན་དང་། ཏི་ཤུ་དང་། སྤུམ་བརྩན་དང་། བཞི་བརྩན་དང་། ལྷ་བརྩན་དང་།
 275 ཆོ་བརྩན་དང་། ཆོ་སྤྱོད་དང་། ཆོ་བརྩན་སྤྱོད་དང་། ཆོ་བརྩན་ཟག་དུ་མ་དང་། ཆོ་སྤྱོད་ཟག་དུ་མ་དང་། ཆོ་བརྩན་སྤྱོད་ཟག་དུ་
 མ་དང་། འཇིག་པའི་བསྐྱལ་པ་དང་། འཆགས་པའི་བསྐྱལ་པ་དང་། འཇིག་པ་དང་འཆགས་པའི་བསྐྱལ་པ་དང་། འཇིག་
 པའི་བསྐྱལ་པ་དུ་མ་དང་། འཆགས་པའི་བསྐྱལ་པ་དུ་མ་དང་། འཇིག་པ་དང་འཆགས་པའི་བསྐྱལ་པ་དུ་མ་ཡང་ཇེས་སྤྱ་
 དགོངས་ནོ། །གང་ཏུ་བདག་གི་མེད་ནི་འདི་ཞེས་པ་དུ། རིགས་ནི་འདི་ལྷ་པ་དུ། རྩ་ནི་འདི་ལྷ་པ་དུ། ལ་ཟས་ནི་འདི་ལྷ་པ་ཟས།
 བདེ་བ་དང་སྤྱུག་བསྐྱེད་ནི་འདི་ལྷ་པ་ཞིག་ཏུ་མས་སྤྱོད་ཆོང་། ཆོ་ནི་འདི་ཅམ་པ་ལ། །ཡུན་ནི་འདི་མིང་ཅིག་གནས་གནས། ཆོ་འི་
 280 མཐའ་ནི་འདི་མིང་ཅིག་ཡིན་པ་མཐུ་མ་པ་ན་མེས་ཅན་ནི་དེ་དག་ལྷ་དང་། །བདག་གནས་དེ་ནས་ཤི་འཕྲོས་ནས་ནི་ཆོ་གེ་མོ་
 ཞིག་དུ་སྒྲེས་སོ། །དེ་ནས་ཀྱང་ཤི་འཕྲོས་ནས་ནི་འདི་དུ་སྒྲེས་སོ་ཞེས་སྤྱོད་ཆོག་པ་རྣམས་ཏུ་མ་རྣམས་པ་དང་བཅས། ཡུལ་ཕྱོགས་
 དང་བཅས་པར་ཇེས་སྤྱད་གོངས་སོ། །དེས་སྤྱོད་ཆོག་པ་རྣམས་ཏུ་མ་ཇེས་སྤྱད་གོངས་ནོ། །འདི་ལྷ་སྟེ། ཆོག་ཅིག་ཀྱང་དགོངས་
 པ་ནས། །འདི་དུ་སྒྲེས་ཞེས་པ་པའི་བར་སྤྱོད་ཆོག་པ་རྣམས་ཏུ་མ་རྣམས་པ་དང་བཅས། ཡུལ་ཕྱོགས་དང་བཅས་པར་ཇེས་སྤྱ་

དགོངས་པ་གང་ལགས་པ་འདི་ནི་ལྷ་དེའི་སྒྲོབས་རྒྱལ་པ་ལགས་ནོ། སྒྲོབས་དེ་དང་ལྷན་པས་དེ་ལྷ་མཆོག་གི་གནས་རྒྱལ་པ་མོ་
 285 ཆོ་ལལ་ལྱིས་འཆོ་ཞིང་ཆོང་ས་པའི་འཁོར་ལོ་བསྐྱོར་བར་མཛད་ནོ། །འཁོར་ལྱིན་དུ་མེད་གེའི་སྤྱུ་ཡང་དག་པར་སྒྲིག་པར་
 མཛད་ནོ། །ལྷ་གཞན་ཡང་དེས་སྤྱོད་ཆོག་པ་རྣམས་པ་མཐོང་ཞིང་ཆོང་ས་པའི་འཁོར་ལོ་བསྐྱོར་བར་མཛད་ནོ། །སྤྱུ་པ་དང་།
 ལ་དོག་པ་ཟར་པ་དང་། ལ་དོག་པ་ཟར་པ་དང་། དམན་པ་དང་། ལྷ་མོ་མ་རྣམས་ཀྱང་གཞིགས་པ་ལ་མེས་པ་ཅན་ལས་ཇེ་ལྷ་པ་མཐོང་
 ཏུ་ཏེ་བར་འགྲོ་བ་པའི་འགྲོ་དང་། དན་འགྲོ་བ་འགྲོ་བ་ཡང་ཡང་དག་པའི་སྤྱུ་པ་མཐོང་རབ་ཏུ་མཐོང་ནོ། །མེས་པ་ཅན་
 འདི་དག་ནི་ལྷ་སྤྱོད་ཆོག་པ་རྣམས་པ་དང་ལྷན་པ། དག་དང་། ཡིད་ཀྱི་ཏེས་པར་སྤྱོད་པ་དང་ལྷན་པ། འཕགས་པ་རྣམས་
 ལ་སྤྱུ་པ་པའི་བས་པ། ལོག་པ་ལྷ་པ་ཅན་ཡིན་ཏེ་ལོག་པ་ལྷ་པའི་ལས་དང་ཆོས་ཡང་དག་པར་བྱུང་ས་པའི་བྱིར་རྒྱ་དེ་དང་། 290
 རྒྱན་དེས་ལྷ་སྤྱོད་ཆོག་པ་པའི་ལོག་དུ་དན་མོང་དན་འགྲོ་ལོག་པར་ལྷ་དང་མེས་པ་ཅན་དུ་ལྷ་པ་པ་དག་གི་ནང་དུ་སྤྱུ་པར་འགྱུར་
 རོ། །མེས་པ་ཅན་འདི་དག་ནི་ལྷ་སྤྱོད་ཆོག་པ་རྣམས་པ་དང་ལྷན་པ། དག་དང་ཡིད་ཀྱི་ལོག་པ་རྣམས་པ་དང་ལྷན་པ།
 འཕགས་པ་རྣམས་ལ་སྤྱུ་པ་པའི་འདེབས་པ། ཡང་དག་པའི་སྤྱུ་པ་ཅན་ནོ། ཡང་དག་པའི་སྤྱུ་པའི་ལས་དང་ཆོས་ཡང་དག་པར་
 བྱུང་ས་པའི་རྒྱུ་རྒྱུ་དང་རྒྱན་དེས་ལྷ་སྤྱོད་ཆོག་པ་པའི་ལོག་མོང་རིས་སྤྱུ་ལྷ་དག་གི་ནང་དུ་སྤྱུ་པར་འགྱུར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་པ་ཡང་
 དག་པའི་སྤྱུ་པ་མཐོང་རབ་ཏུ་མཐོང་ནོ། །དེས་སྤྱོད་ཆོག་པ་པ་པ་ནས། །པའི་འགྲོ་མོང་རིས་སྤྱུ་ལྷ་དག་གི་ནང་དུ་སྤྱུ་པར་ 295
 འགྱུར་རོ་ཞེས་བྱ་བའི་བར་སྤྱུ་པ་པའི་འདེབས་ནོ། །འདི་ནི་ལྷ་དེའི་སྒྲོབས་རྒྱལ་པ་ལགས་ནོ། སྒྲོབས་དེ་དང་ལྷན་པས་དེ་ལྷ་མཆོག་
 གི་གནས་རྒྱལ་པ་མཆོང་ཞིང་ཆོང་ས་པའི་འཁོར་ལོ་བསྐྱོར་བར་མཛད་ནོ། །འཁོར་ལྱིན་དུ་མེད་གེའི་སྤྱུ་ཡང་
 དག་པར་སྒྲིག་པར་མཛད་ནོ། །ལྷ་གཞན་ཡང་དེ་ཟག་པ་རྣམས་ཟར་པའི་བྱིར་མཐོང་པའི་ཆོས་ཁོན་ལ་ཟག་པ་མེད་པའི་
 མེས་པ་རྣམས་པར་གྲོལ་བ་དང་། ཤེས་པ་རྣམས་པར་གྲོལ་བ་དང་གི་མངོན་པར་ཤེས་པ་མཛད་སྤྱུ་ལྷ་སྤྱོད་ཆོག་པ་རྣམས་
 བྱས་ནོ། བདག་གི་ཟག་པ་ཟར་ནོ། །ཆོང་ས་པར་སྤྱད་པ་བསྤྱོད་ནོ། །བྱ་བ་བྱས་སོ། །འདི་ལས་མིད་པ་གཞན་མི་ཤེས་སོ་ 300
 ཞེས་གསུང་རོ། །དེ་ཟག་པ་རྣམས་ཟར་པའི་བྱིར་མཐོང་པའི་ཆོས་ཁོན་ལ་ཟག་པ་མེད་པའི་མེས་པ་རྣམས་པར་གྲོལ་བ་དང་།

མེས་རབ་རྒྱལ་པོ་ལ་ཕེན་པ་བྱ་བ་ནས། འདི་ལས་ཕྱིར་བཀའ་ཞུ་མི་མེས་མེ་ཞེས་པའི་བར་ཐུ་མ་བཞིན་ནོ། །ལྷ་འདི་ནི་
 དེ་འོ་སྟོབས་པ་ལྷ་པོ་ལས་ཤིང་། སྟོབས་དེ་དང་ལྷན་པས་དེ་ལྷ་མཆོག་གི་གནས་སྤྱི་པས་པོ་ཆེ་ནལ་ལྷིས་འཆོ་ཞིང་ཆོངས་པའི་
 འཁོར་ལོ་བསྐྱོར་བར་མཛོད། འཁོར་ལྷི་ནང་ཕྱི་མེད་ཀུན་ལ་དག་པར་སྟོགས་པར་མཛོད་དོ། །དེ་སྐད་ཅེས་སྟུགས་པ་དང་།
 805 ལྷ་པོ་ལ་པ་རྒྱུ་སྟོབས་པ་མེད་ནས་ཅང་མི་ཟེར་བར་འདུག་ཤི། །གསོས་པས་བསམས་པ། ལྷ་ནི་སྟོབས་པ་མེད་
 དེ་ཅང་མི་ཟེར་བར་འདུག་ན་འདི་དང་པ་ལང་སྟུང་གི་མ་ཞེ་པ་ཇི་སྟེད་མཆོ་བཅོམ་སྟུང་ནས་དེ་མེད་པ་ལྷ་གནག་
 པ་ཞིག་ཞིང་ནས་ལྷ་པོ་འདི་ཁྱད་བཀའ་ཉིས་ལ་ཕྱག་འཆོལ་ནོ། ལྷ་པོ་ལ་པོ་ཆོད་པ་གསོལ་བར་འདུགས་པ། ལྷ། མི་ཡི་དབང་
 པོས་འདིར་དྲག་ཆོས་ཀྱི་ལྷ་པོ། །པོ་ཆོད་ཅིང་ཆེས་སྤྱི་པ་ཕྱོད་པ་ཡང་དག་གཞིགས། །པོ་ཆོད་པ་ལྷ་པོ་རྣམས་ཀྱི་ཆོས་གཅི་ལྷ།
 པ་ལང་སྟུང་གི་མ་ཡི་ནོངས་པོ་ཆོད་མཛོད། །འཛིག་རྟེན་པ་ལྷ་པོ་ལེགས་གསུངས་རིན་པོ་ཆེ། །ཇི་སྟེ་གཞིག་པར་མ་ལྷ་རྒྱུ་རྒྱུ་གསན་
 810 མ་ལྷ་རྒྱུ། །ཆོད་ཀྱིས་སྤྱང་པོ་ཆེ་ཡང་གསུངས་པར་སྟོན་ལགས་ན། །སྤྱང་ཅན་ཞོངས་པ་ཕྱིར་ཕྱད་མེད་སྟོས་ཅི་འཆོལ། །ཆོད་
 ལ་མི་འབྲུག་ལྷགས་དང་ཡོན་ཏན་ལྷ་ན། །སྟོན་དང་ལྷིས་ཀྱང་དེ་པའི་ན་པ་ལྷ་པོ་ལགས། །རྟོག་ཆོད་ནང་ལྷ་གཅིག་པ་ལང་
 མའི། །ཐམས་ཅད་པོ་ཆོད་པ་མཛོད་ཅེས་དེ་སྐད་མཆོད། །ལྷ་པོ་ལྷ་གསོས་པ་ལ་ཆོག་སྤྱི་པ་ཅན་དེ་སྤྱར་སྟུགས་པ།
 རབ་སྟུགས་ལེགས་པར་སྟུགས་འདི་ཆོད་ཀྱིས་ནི། །དལ་སྟོང་ཉེ་བསྐྱེད་དེ་སྟུགས་པ་ཡིན། །དེ་ལྷས་ཆོད་ལ་གྲུ་ལྷ་པོ་ལྷིན། །
 དལ་ལྷ་ཞེ་པ་ལ་ཡང་སྟོང་ནས་པོ་ཆོད། །གསོས་པའི་ལན་རྟོགས་སྟོ། །

BHARATAE RESPONSA.

Pradjota rex in gynaeceo (apud singulas uxores) ex ordine coenabat, uno die apud Çantâm, Gopâlae matrem, altero apud Târâ Pândavicam. Quum alio tempore apud Çantâm, Gopâlae matrem, coenaturus esset et quum lacte coagulato gauderet, Çantâ, Gopâlae mater, sumpto lactis coagulati vase, consedit in conspectu coenantis. Eo tempore ibi Târâ Pândavica praeteriit, quae quum veste lanea pretiosa induta esset, quasi fulgurasset* regem una cum Çantâ, Gopâlae matre, collustravit. Quo splendore 5 conspecto, Çantâ, admiratione exorta, rex, inquit, hoc quid est? utrum subito fulguravit an quidam lampadem porrexit? Ille respondit: Çantâ, haec neque fulguris lux est neque lampadis, imo Târâ Pândavica hic praeteriit, quae quoniam veste lanea induta est, ejus (vestis) hic splendor erat. Quum tu, hujusmodi pretiosa veste neglecta, coronam auream maluisti, stulta fuisti; num in domo mea aureae coronae desunt? deinde e classe inferiore oriunda aliquamdiu manet. Illa dixit:* O rex, talis sapientia ei quomodo 10 insit? sine dubio te ipso indicante vestem pretiosam elegit. Rex dixit: Equidem ei non indicavi, suo consilio ducta elegit. — „Tu ei indicasti.“ — Ego non indicavi. Talibus verbis altercatione exorta, Çantâ capiti regis lactis coagulati vas impegit, quum autem rex calvus esset, caput ejus fractum est. Manibus caput tangens, cogitavit rex: „Et caput meum fractum est et cerebrum meum effluxit, itaque haec prorsus me interfectura erat; priusquam vitam amittam, eam morti tradam.“ Bharatam* haec jussit: 15

Bharata, Çantām, Gopālae matrem, omnino repudio tuque eam morti tradas. Bharata haec cogitabat: „Illa regi perquam grata est et ira tantum abreptus talia iussit rex, quare non statim, sed ubi regis animus sedatus erit egoque ejus mentem cognovero, eam morti tradam; interea eam in loco quodam remoto abscondam.“ Talia cogitans, O rex, inquit, te ita jubente eam interficiam; eam autem in loco quodam remoto abscondit. Rex, animo sedato, dixit: Bharata, ubi versatur Çantā, Gopālae mater? Ille respondit: O rex, postquam mihi dixisti, te Çantām, Gopālae matrem,

20 omnino* repudiare meque eam morti tradere jussisti, ego eam regis jussa secutus interfeci. Ille dixit: Bharata, bene egisti; „nunc et ego et Tārā „Pāṇḍavica et juvenis Gopāla et Purohita eamus; tu ipse, diademate sumpto, „regno operam nava. Ego vero quoniam illa (Çantā) mihi injuriam intulit, „huic (Tārāe) operam dans gaudebo in posterum“, talia iterum atque iterum cogitanti mihi illico illa interficienda videbatur. Ille respondit: O rex, nunc sententias a viris quibusdam sapientibus prolatas atque exempla audire digneris.

25 *Summum argumentum.* Variegata.* Orbus. Difficilis inventu. Deceptus. Non contentus et somnus additur. Haec summo argumento comprehenduntur. *Argumentum.* Variegata. Simia. In mundo caeci finem faciunt.

Maxime rex, olim in regione montana, hominum conventu et periculis carente, variarum arborum silva ornata, leonum, tigrium, ursorum, felium, dorcadum, aprorum multitudine et variis avium catervis culta in loco quodam columbus anima praeditus in magnae arboris cacumine nidum fecerat, quo fructibus maturis impleto, uxori dixit: Noli, optima*, hos fructus comedere; nunc quomocunque nos sustineamus; quando ventus atque pluvia ingruerint, eo tempore hos comedemus. Illa dixit: Bene dixisti, ita agam. Paulo post quum vento atque sole tacti fructus siccati essent nidusque concidisset, columbus: Optima, inquit, nonne tibi dixi, his fructibus abstinendum eosque eo tempore, quo ventus et pluvia orientur, comedendos esse? cur eos edisti? Columba respondit: Ego eos non comedi. Co-

35 lumbus dixit: Ego nidum plenum reliqui; si tu fructus non comedisti*,

cur nidus hic minor redditus est? Columba respondit: Cur nidus minor redditus sit, nescio, ego inde ne unum quidem granum comedi. — „Tu comedisti.“ — Ego non comedi. His verbis respondentibus ambobus illis rixa exorta, columbus columbae rostrum impegit eamque vita privavit; quo facto columba ibidem pendens manebat. Paulo post, quum subitaneus imber cecidisset et nidus ille granis illis eodem modo plenus redditus esset, columbus, quum perpendisset, nidum fructibus plenum esse ideoque columbam eos non comedisse, veniam petere coepit: Variegata*, deliciae meae, 40 surge! fructus hos tu non comedisti, nidus meus plenus est, culpam tu mihi ignoscas! ita locutus est et deus quidam versus hos pronunciavit: In silva versans columbus, alis variegatis, oculis rubris praeditus, postquam caram suam ipse interfecit, cur stolidus maeret! Ut columbus temere agens caram eamque culpa carentem interfectam stolidus maerens, optimam eam appellans*, sui compos factus, culpa veniam petit, sic rex cum impetu 45 agens, postquam Çantām, quae animum ejus exhilarabat, interfecit, stolidus maerens, optimam eam appellans, sui compos factus, culpa veniam petit. O rex, rem a te jussam cum hoc exemplo confero.

Aliud porro, o rex. Paterfamilias quidam aetatis exeuntis et auctummi tempore pisorum onere sumpto agrum versus profectus est; quum pisorum onus juxta arborem deposuisset et in alteram partem ad alvi exonerandi locum processisset, paullo post simia quaedam ex arbore ea descendens ex pisis illis pugnum arripuit et arborem illam ascendit. Dum ascendit, pisum unum elapsam in terram cecidit; simia, pisorum pugnum dimittens, se accinxit ad granum illud unum quaerendum.* Quum pater- 50 familias ei glebam impegisset, mortua est et deus quidam hos versus pronunciavit: Quae pisorum pugno abjecto granum unum quaerit, etiamsi perquam magnam copiam habeat, simia haec cheu vix sapiens fuerit. O rex, rem a te jussam et Gopālae matre interfecta hanc veniam petendi voluntatem equidem cum hoc exemplo confero.

Rex dixit: Bharata, tu unius tantum verbi vi ductus, Çantām, Gopā-

lae matrem, interfecisti. Ille dixit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Praeceptor, persona pari carens, solus verbum unum dixit, quod dictum
55 quoniam* verum est, hic mens mea non mutatur.

Rex dixit: Bharata, cur tu, Çantâ, Gopâlae matre interfecta, me caecum reddidisti! Ille dixit: Rex, nonne audivisti, quae dicuntur: In hoc deorum atque hominum mundo duo hi caeci sunt re vera: ipsa natura qui caecus est et quicumque non habitat in lege. In hoc mundo et in altero duo porro caeci sunt, cui perversa doctrina adest et quicumque legi non obtemperat.

60 *Argumentum.* Orbus. Inutilis. Non frui. Clava.* Semel. Morbus. Metus. Spernere. Paullatim. Puerilis. Amici. Homo nequam. Rota currus. Dolosus.

Rex dixit: Bharata, Çantâ, Gopâlae matre, interfecta me orbem reddidisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur, tria orba non esse pulchra. Rex dixit: Bharata, quoniam tria? — Rex, fluvius aqua carens orbis est, regnum duce carens orbis est, licet decem fratres ad sint, mulier conjuge carens orba est.

65 *Rex dixit: Bharata, Çantâ, Gopâlae matre, interfecta me omnino inutilem reddidisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti, in hoc mundo tria inutilia esse. Rex dixit: Bharata, quoniam tria? — O rex, equus albus idemque lentus, epulae sine caerimonia, mulier domum dehonestans, haec tria omnino inutilia sunt.

Rex dixit: Bharata, Çantâ, Gopâlae matrem, ne ea fruerer, interfecisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur? Carbonarii
70 vestis, lavatoris calcei, regis* uxores, si iis non fruuntur, pereunt. O rex, non solum haec tria, sed etiam alia tria: arboris silvestris flores, ascetae juvenus, Rathakârae uxor, si iis non fruuntur, pereunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâ, Gopâlae matrem, interfecisti, clava occidendus es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Lignator virgulta caedens, sartor lentus, auriga myops, hi tres clava occi-
75 dendi sunt.* O rex, non solum hi, sed etiam alii tres, quicumque nuncii

nuncius est, quicumque servi servus, mulier, quae meretricium facit, hi tres clava occidendi sunt. O rex, non solum hi tres, sed etiam alii tres: Bubulcus in vico ambulans, tonsor in silva ambulans, gener constanter veniens, hi tres clava occidendi sunt.

Rex dixit: Bharata, tu Çantâ, Gopâlae matrem, semel interfecisti. Ille *respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Rex semel loquitur, 80 filia semel in matrimonium datur, semel venerabilis adspicit, haec tria semel tantum, semel fiunt.

Rex dixit: Bharata, Çantâ, Gopâlae matre, interfecta ipse morbum contraxisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Ignavus, variis armis instructus, quicumque, licet dives sit, parvum pratum habet, senex, uxorem juvenem qui habet, hi tres ipsi morbum contrahunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâ, Gopâlae matrem, interfecisti, ego te metuo. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Asceta, quando stultum, heros, quando cicatrice carentem, puella, quando matronam
85 conspexit,* in eorum animo metus oritur.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâ, Gopâlae matrem, interfecisti, me spernis. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Quicumque ineptias loquitur, deinde mala veste indutus et quicumque vomens edit, hi tres spernendi sunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâ, Gopâlae matrem, interfecisti, ego te paullatim inimicum reddidi. Ille respondit: O rex, nonne audivisti, quae dicuntur: Piscis paullatim comedendus est, mons paullatim ascenden-
90 dus, negotia paullatim* gerenda, haec tria paullatim agenda sunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâ, Gopâlae matrem, interfecisti, puerilis es? Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Non interrogato fidem habere, nefario adhaerere, temere dimittere, haec tria sunt signa hominis puerilis.

Rex dixit: Bharata, Çantâ, Gopâlae matre interfecta amicos disjuxisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Amicis fidem

95 non habere, deinde nimiam fidem habere, inopportuno tempore* eos rogare, haec amicos disjungunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, homo nequam es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Qui constanter alienis divitiis, qui libidini suae intentus est et qui dolore gaudet, hi tres homines nequam sunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, rota currus occidendus es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: pictor, qui colores adhibere nescit,* mechanicus, qui juncturas nescit, luctator, qui projiciendi modos nescit, interficiendi sunt semper sine venia.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, dolosus es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: mulier, quae trium virorum seriem habet, bhikshus, qui reddit, et avis, quae e reti evolat, tria haec dolosissima sunt.

Argumentum. Difficilis inventu. Alter. Solus. Collectus atque eodem modo contrarius. Verberare. Exstinguere. Fastidiosus.* Frustra.

Bharata, Gopâlae matrem, difficilem inventu interfecisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Lepus cornutus difficilis inventu, testudo pilosa difficilis inventu, meretrix sola sedens, testis vera loquens difficilis inventu.

Rex dixit: Bharata, alterius caussa Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Pignerator, vas, hominis dolosi testis, internuncius stultus, hi quattuor alterius caussa fraudulentum fiunt.

110 Rex dixit: Bharata, Çantâ,* Gopâlae matre, interfecta me solum reddidisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Quando nascitur, hic solus nascitur, eodem modo quando moritur, homo solus hic dolorem patitur, in rerum cursu comes deest.

Rex dixit: Bharata, Çantâm, Gopâlae matrem, coetu collecto inter-

fecisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Piscium ova, Âmrâe flores, maerentis desideria veluti auctumni nubes, licet colligantur, inutilia sunt.

Rex* dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, 115 contrarius es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Sol umbrae contrarius est, lux tenebris, dies nocti, jus injuriae semper contrarium.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, verberandus es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: vestes, quando verberantur, molles fiunt, asini, quando verberantur, obedientes fiunt, tympana, quando non verberantur, sonum non reddunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, 120 exstinguendus es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Ventus paleam exstinguit, hominis clamor eodem modo cantum, homo malus fidem, inimicus virtutem.

Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, fastidio es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Rex, qui mendacium dicit, medicus, indigestione laborans, Çramaṇa perturbatus, vir sapiens delirans, hi quattuor* fastidio sunt.

Rex dixit: Bharata, Çantâm, Gopâlae matrem, frustra interfecisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Lampas die frustra accenditur, in mare pluvia frustra cadit, saturo frustra epulae dantur, malo homini frustra fides habetur.

Argumentum. Deceptus. Conspiciendus. Non bene. Expellendus. Metuere. Non gaudere. Dimittendus. Sitis. Non cogitandum atque maerendum, haec collecta exhibentur.

Rex dixit: Bharata, Çantâ, Gopâlae matre interfecta* deceptus es. 130 Ille respondit: O rex, nonne audivisti, quattuor esse deceptos. — Quinam quattuor? — O rex, qui non optanti consilium dat, qui somno captum docet, qui iis, quibus opera danda non est, operam dat, qui robore praeditos dissipat.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, conspiciendus es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: In certamine heros conspiciendus est, in veneno intolerabili incantamentum, edendi et bibendi tempore propinqui, in perpendenda utilitate sapiens.

135 Rex dixit: Bharata, * Çantâ, Gopâlae matre interfecta non bene fecisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Paterfamilias piger non bene se habet, libido non bene se habet, monachus, qui vota non observat, non bene se habet, etiam rex, qui temere agit, non bene se habet, sapiens, qui perturbatur, eodem modo non bene se habet.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, expellendus es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Stultus, qui currum frangit, quicumque magno onere imposito elephantum occidit, quicumque ninium mulgendo vitulum occidit, uxor in propinquorum
140 domo versans, hi * expellendi sunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem interfecisti, te conspecto metuo. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Anas rutila, grus, tertio vernis stercorarius, quarto coccinella non metuenda metuunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâ, Gopâlae mater, non adsit, non gaudeo. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Simia in vico non gaudet, crocodilus in monte, latro in domo brâhmapae, mus in domicilio suo non gaudet.

145 *Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, dimittendus es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Familiae caussa unus dimittendus est, vici caussa familia dimittenda est, regni caussa vicus dimittendus est, sua ipsius caussa regnum dimittendum est.

Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, sitis mea cohiberi nequit. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: (Arbor) radice carens, aliena uxore (fruens), quicumque una manu aquam bibit, alienum vinum quicumque infundit, hi sitim non cohibent.

*Rex dixit: Bharata, ne cogitans quidem Çantâm, Gopâlae matrem, in-
150 terfecisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Regi de regis thesauro non cogitandum, proficiscenti de latronibus non cogitandum, domi de mulieris rixa non cogitandum, de monachi quaestu non cogitandum.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, maerendum est. Ille respondit: O rex, libidinoso, ubi consenuit, maerendum est, feminae, quando venustate privatur, maerendum est, meretrici, ubi consenuit, maerendum est, etiam * monacho ira excandescenti maerendum est. 155

Argumentum. Aspectu insatiabilis. Grata. Non ludendum. Bonum. Non alloquendus. Perquam malus. Sine tutore. Amicus. Fides habenda.

Rex dixit: Bharata, Çantâm meam, Gopâlae matrem, cujus aspectu saturari non poteram, interfecisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Principem elephantorum, regem, mare, Sumerum et Buddham, dicentium optimum quicumque aspiciunt, saturari non possunt aspectu.

Rex dixit: Bharata, Çantâm, Gopâlae matrem, mihi gratam, interfecisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: *Pulera facie praedita, 160 nobili genere ortus, probus, quicumque familiam auget (filius), mulier juvenis, quinque haec, magne rex, grata sunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, tecum non est ludendum. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Cum puero, cum serpente, cum rana, cum eo, cujus mater adultera est, cumque viro, qui amicus inconstans est, non est ludendum.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, bonum abstulisti. * Ille respondit: O rex, nonne audivisti, quae dicuntur: Musicus, miles, medicus, latro, captivorum custos, hi necessitate coacti etiam bona auferunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantâm, Gopâlae matrem, interfecisti, alloquendus non es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Nimis dives, nimis pauper, humilis et nimis altus, nimis remotus et nimis propinquus, hi sex non sunt alloquendi.

170 Rex dixit: Bharata, quoniam Çântâm, Gopâlae matrem, interfecisti, tu animo perquam malo praeditus es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Cujus non conspicua sunt dona, qui contraria facit, qui opportuna non facit, qui male facta divulgat, qui dona data paullatim requirit, hi animo perquam malo praediti sunt.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çântâm, Gopâlae matrem, interfecisti, ego sine tutore sum. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Sthavira, rex, senex, homo dissolutus, maledicus, praeceptorum damnum inferens, hi sine tutore carere dicuntur.

175 Rex dixit: Bharata, quoniam Çântâm,* Gopâlae matrem, interfecisti, tecum amicitia non est colenda. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Cum scurra, cum saltatore, cum nuncio, cum meretrice, cum vinolento, cum spadone, eodem modo cum stulto homine, cum his non est colenda amicitia.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çântâm, Gopâlae matrem, interfecisti, tibi non est habenda fides. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Aquae, in quam usque ad guttur descendimus, equo, elephanto, serpenti nigro, ei, cujus capilli erecti, cujus facies rugosa, cujus barba exigua est, his fides non est habenda.

180 *Argumentum.* Insomnis. Non expetendus. Tristitiae materia. Eodem modo misericors. Cornix. Mutatio. Denique potentia.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çântâm, Gopâlae matrem, interfecisti, insomnis sum. Ille respondit: O rex, nonne audivisti quae dicuntur: Adulter, tabidus, gravedine affectus, dolore tactus, rei intentus, iratus, captivus, metuens, quoniam prorsus somnum capere nequeunt, in hoc mundo hi octo animi dolore oppressum habeat.

185 Rex dixit: Bharata, quoniam Çântâm,* Gopâlae matrem, interfecisti, ego non sum expetendus. Ille respondit: O rex, nonne audivisti, quae dicuntur, octo esse res non expetendas? — Bharata, quoniam octo? — Morbus, senectus, mors, infortunium, in perniciem incidere, grando, tonitruum, inconstantia, octo haec in mundo prorsus non expetuntur.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çântâm, Gopâlae matrem, interfecisti, tibi tristitia exorta est. Ille respondit: O rex, nonne audivisti tristitias novem esse domandas? — Bharata, quoniam novem? — O rex, hic cogitat: Mihi nocere cupiens, quae utilia* non sunt, optans, quae fausta non sunt, optans, quae tangenda non sunt, optans, quae neque perficienda neque fausta sunt, optans, is mihi optata fecit, facit et faciet. Etiam hoc cogitat: Si ab alio mihi ita futurum sit, non bene se habet, mihi ipsi si faciendum putem, quomodo hoc fieri poterit; sic cogitans jam tristitiam exortam pellit. Hic cogitat: Quicumque mihi quae nocent, optat, quae utilia non sunt, optat, quae fausta non sunt, optat, quae tangenda non sunt, optat, quae neque perficienda neque fausta sunt, optat et qui* 195 nocere vult, quae utilia non sunt, optat, quae fausta non sunt, optat, quae tangenda non sunt, optat, quae neque perficienda neque fausta sunt, optat, hic nocuit, nocet, nocebit. Etiam hoc cogitat: Si ab alio mihi ita futurum sit, non bene se habet, mihi ipsi eodem modo faciendum esse si putem, quomodo hoc fieri poterit! Sic cogitans hoc loco tristitiam exortam pellit. Hic cogitat: Quicumque mihi nocere vult, quae utilia non sunt, optat, quae fausta non sunt, optat, quae tangenda non sunt, optat, quae neque perficienda* neque fausta 200 sunt, optat, ei utilia optanda, fausta optanda, secunda optanda, tangenda optanda, perficienda et fausta optanda sunt, et ei utilia fecit, facit et faciet. Etiam hoc ille cogitat: Si ab alio mihi ita futurum sit, non bene se habet, mihi ipsi eodem modo faciendum esse si putem, quomodo hoc fieri poterit! Ille hic tristitiam exortam pellit.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çântâm, Gopâlae matrem, interfecisti, immisericors es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti,* decem immisericordes 210 esse, lanium, gallinarum venditorem, porcorum venditorem, piscatorem, dorcudum venatorem, aucipem, qui reti lepores capiat, latronem, carnificem, vaccarum interfectorem.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çântâm, Gopâlae matrem, interfecisti, cornici similis es. Ille respondit: O rex, nonne audivisti decem artibus praeditum cornici similem esse. — „Bharata, quibusnam decem?“ — O rex, dissipare,

loquacem esse, discerpere, laedere, ingratum esse, immisericordem esse, non
215 data sumere,* colligere, insatiabilem esse, lascivum esse.

Rex dixit: Bharata, quoniam Çantām, Gopālae matrem, interfecisti, mutationi obnoxius fuisti. Ille respondit: O rex, nonne audivisti decem esse mutationi obnoxia? — Bharata, quanam decem? O rex, sol mutationi obnoxius est, luna mutationi obnoxia, ignis mutationi obnoxius, aqua mutationi obnoxia, puella mutationi obnoxia, mulier mutationi obnoxia, brāhmaṇa mutationi obnoxius, gymnosophista mutationi obnoxius, bhikshus mutationi obnoxius,
220 stercus mutationi obnoxium.* Ex eorum numero solis mutatio haec est: quo tempore sol ab hiemis parte procedit, non calescit, quo tempore ver e longinquo procedit, tamen calescit; haec dicitur solis mutatio. Quanam est lunae mutatio? Quo tempore luna exiguam partem exhibet, omnes homines eam venerantur, quo tempore omnino plena facta est, eam non venerantur; haec dicitur lunae mutatio. Quanam est ignis mutatio? Ignis licet urat, ipso igne consumitur; haec dicitur ignis mutatio. Quanam est aquae mutatio? Aqua in hi-
225 berno stagno frigida est* neque ad bibendum apta, in puteo autem tepida atque ad bibendum apta; vere in stagno tepida, attamen ad bibendum apta, in puteo frigida est, non vero ad bibendum apta. Haec dicitur aquae mutatio. Puellae mutatio quanam est? Quo tempore puella nondum in matrimonium data est, eo tempore soceri domo gaudet, quo tempore in soceri domum deducta est, eo tempore domi, licet intrinsecus gaudeat, flet; haec dicitur puellae mutatio. Quanam est mulieris mutatio? Mulier quo tempore juvenis* est et grata aspe-
230 ctu, eo tempore corpore tecto incedit, quo tempore consenuit et* venustatis expers est, eo tempore nudata incedit, haec dicitur mulieris mutatio. Quanam est brāhmaṇae mutatio? Quo tempore brāhmaṇa puer est neque amoris affectus exorti sunt, eo tempore castus vivit, quo tempore adolevit et amoris affectus exorti sunt, eo tempore libidinibus indulget. Haec dicitur brāhmaṇae mutatio. Quanam est gymnosophistae mutatio? Quo tempore gymnosophista domi versatur, eo tempore veste indutus est, quo tempore in conspectum hominum procedit, eo tempore nudus incedit. Haec dicitur gymnosophistae mutatio. Quae-

nam est bhikshus mutatio?* Quo tempore bhikshus juvenis est et juventute 235 gaudet, cibum, potum, et ea, quibus vescitur et fruitur, concoquere potest, eo tempore non inveniuntur, quo tempore consenuit, cibum, potum, ea quibus vescitur et fruitur, concoquere potest, eo tempore inveniuntur. Haec est bhikshus mutatio. Quanam est stercoris mutatio? Quo tempore stercus humidum est, eo tempore in aquae superficie natat, quo tempore siccatum est, eo tempore mergitur: haec est stercoris mutatio.

Rex dixit: Bharata, omnia scis, jam satis est. Ad hanc quaestionem sincere responde,* qua potentia Çantām, Gopālae matrem, interfeceris. Ille re- 240 spondit: O rex, quomodo mihi fuerit potentia Gopālae matris interficiendae! O rex, ille vero, cujus auditor venerabilis Kāṭjājana est, Tathāgatae, Arhantis, plane perfecti Buddhae sapientia et vivendi ratione instructus, prospere procedens, mundum sciens, hominum domandorum auriga supremus, deorum atque hominum praeceptor, qui Tathāgatae, Arhantis, plane perfecti Buddhae scientiae, impedimento carentis, potentia rotam vertens,* tauri munere amplissimo 245 suscepto, Brahmae rotam vertit et in hoc rerum cursu leonis vocem resonare facit, decem potentias habet. — Quanam sunt hae decem potentiae? — O rex, ille ea, quae in loco versari possunt et ea, quae, ubi locus non datur, locum non habent, omnino sicuti sunt, optime scit, o rex, haec est prima ejus potentia; qua potentia praeditus, tauri munere amplissimo suscepto, Brahmae rotam vertit et in hoc rerum cursu leonis vocem resonare facit.

O rex, alia porro potentia: animantium actiones* et condiciones, quas 250 susceperunt, praeteritas, futuras et praesentes secundum locum, fundamentum, caussam et effectum, ut se habent, optime scit; quum animantium actiones et condiciones, quas susceperunt, praeteritas, futuras et praesentes secundum locum, fundamentum, caussam et effectum, ut se habent, optime sciat, haec, o rex, est secunda ejus potentia; qua potentia praeditus, tauri munere amplissimo suscepto, Brahmae rotam vertit et in hoc rerum cursu* leonis vocem resonare 255 facit.

O rex, porro ille meditationis, liberationis, contemplationis et indifferen-

tiae acquisitionis corruptionem, purificationem et perpetuitatem omnino puras, sicut se habent, optime scit; meditationis, liberationis, contemplationis et indifferentiae acquisitionis corruptionem, purificationem et perpetuitatem omnino puras, sicut se habent, quae scit haec est, o rex, tertia ejus potentia, qua* praeditus, tauri munere amplissimo suscepto, Brahmae rotam vertit et in hoc rerum cursu leonis vocem resonare facit.

O rex, porro ille animantium aliorum et personarum aliarum optima sensuum organa et quae optima non sunt, ut re vera se habent, optime scit; animantium aliorum et personarum aliarum sensuum organa optima et quae optima non sunt quae scit haec est quarta ejus potentia; qua potentia praeditus, tauri munere amplissimo suscepto, Brahmae rotam vertit et in hoc rerum cursu leonis vocem resonare facit.

O rex, porro ille animantium aliorum et personarum aliarum inclinationum varietatem, sicut se habet, optime scit; animantium aliorum et personarum aliarum inclinationum varietatem, ut se habet re vera, quae scit, haec, o rex, est quinta ejus potentia, qua praeditus, tauri munere amplissimo suscepto, Brahmae rotam vertit et in hoc rerum cursu leonis vocem* resonare facit.

O rex, porro ille mundi elementa varia et elementa multa quae dicuntur omnino sicut se habent, scit; mundi elementa varia et elementa multa quae dicuntur, omnino sicut se habent, quae scit, haec, o rex, est sexta ejus potentia, qua praeditus, tauri munere amplissimo suscepto, Brahmae rotam vertit et in hoc rerum cursu leonis vocem resonare facit.

O rex, porro ille quocunque eundi viam omnino sicut se habet, optime scit; * quocunque eundi viam, sicut se habet, optime quae scit, haec, o rex, est septima ejus potentia, qua praeditus, tauri munere amplissimo suscepto, Brahmae rotam vertit et in hoc rerum cursu leonis vocem resonare facit.

O rex, porro ille pristinorum domiciliorum varii generis memoriam habens, unius vitae memoriam habet, duarum vitarum, trium, quattuor, quinque, sex, septem, octo, novem, decem, viginti, triginta, quadraginta, quinquaginta,* vitarum centum, vitarum mille, vitarum centenorum milium, vitarum multarum

centuriarum, vitarum multorum milium, vitarum multorum centenorum milium, periodorum evolutionis, periodorum destructionis, periodorum evolutionis atque destructionis, multarum evolutionis periodorum, multarum destructionis periodorum, multarum evolutionis et destructionis periodorum memoriam habet, ubi nomen meum tale, classis mea talis, familia mea talis erat, cibum talem edebam, tali voluptate fruebar et tali dolore afficiebar, aetatem talem attingebam, temporis spatium tale degebam, vitae* terminum talem habens anima praeditus natus sum; ego loco illo decedens in alio tali natus sum; inde etiam decedens hic natus sum, sic pristinorum domiciliorum varii generis cum variis modis et variis regionibus memoriam habet; pristinorum domiciliorum varii generis memoriam habens, nempe unius vitae memoriam habens usque ad verba hic natus ut supra pristinorum domiciliorum varii generis cum variis modis et cum variis regionibus memoriam habens haec, o rex, est octava ejus potentia, qua praeditus, tauri amplissimo munere* suscepto, Brahmae rotam vertit et in hoc rerum cursu leonis vocem resonare facit.

O rex, porro ille divino oculo admodum puro et humanum oculum superante animantes morientes, nascentes, bonae classis, malae classis, humiles, sublimes videns, animantes secundum opera, quae perfecerunt, ad beatitudinem aut ad miseriam pergentes omnino uti se habent optime scit, hi animantes corporis peccata, vocis et mentis quoniam commiserunt, quoniam venerabilibus* conviciati sunt, quoniam falsis doctrinis addicti fuerunt, et opera et condiciones falsarum doctrinarum professi sunt, propter hanc causam et rationem, corpore destructo, post mortem in perniciem et miseriam delapsi apud inferos nascuntur; animantes hi corpore bene usi, voce et mente, quoniam venerabilibus conviciati non sunt, quoniam rectae doctrinae addicti fuerunt, quoniam opera et condiciones rectae doctrinae professi sunt, propter hanc causam et rationem, corpore destructo, ad beatitudinem in coelo inter deos nascuntur; haec, omnino* sicut se habent, optime scit; a verbis divino oculo usque ad verba ad beatitudinem in coelo inter deos ut supra, haec, o rex, est nona ejus potentia, qua

praeditus, tauri munere amplissimo suscepto, Brahmae rotam vertit et in hoc rerum cursu leonis vocem resonare facit.

305 O rex, porro ille ad vitia tollenda ipso aspectu vitio carentis animi liberationem, scientiae liberationem sua sagacitate afferens atque efficiens* „mea vitia tollo, castitatem doceo, opera perficio, aliam agendi rationem nescio“ ita loquitur. Ad vitia tollenda ipso aspectu vitio carentis animi liberationem et sic porro usque ad verba aliam agendi rationem nescio ut supra, o rex, haec est decima ejus potentia, qua praeditus, tauri amplissimo munere suscepto, Brahmae rotam vertit et in hoc rerum cursu leonis vocem resonare facit.

310 Ille haec dixit,* rex autem Pradjota, animi vi destitutus, tacebat. Bharata quum reputavisset, regem animi vi destitutum tacere, et quamdiu inter eum et Çantâm, Gopâlae matrem, discordia fuisset, eam veluti bovem contumacem adducens et ad ambos regis pedes se projiciens a rege veniam petere coepit: O rex, hominum princeps, hic semper justa via incedens, eos, qui sequuntur, intuens, venia regum praecipuum praeceptum est, o rex, Gopâlae matri peccati veniam da; in mundo conspicienda pulcrarum sententiarum gemma (talīs) non
315 est visa neque audita;* tu quum etiam elephantum domare possis, quidni mulierem, quae paullulum peccavit! Tibi invituperabili forma et virtute praedita ut antea post etiam eodem modo conjux erit; propterea, o rex, Gopâlae matri plenam veniam tribue. Sic locutus est. Etiam rex Bharatae versibus haec respondit: Praecepta optime dicta haec a te mihi, misericordia exorta, dicta sunt; ideo tibi Kanjakubdsham do, etiam Çantae ex animo ego veniam tribuo. Bharatae responsa ad finem adducta sunt.

- Lin. 1. Çântâ, nomen saepius occurrens (cf. Lex. Petropol. s. h. v.), respondet Tibetico ཇེ་པ་ ideoque a me adhibetur; non vero ausim huic formae patrocinari, quum apud Hardy Manual of Buddhism p. 503 legatur: Sámawati was the faithful queen of the monarch of Udéni; cf. ibidem p. 243.
- 2. Tārā Pāṇḍavica, oriunda e Pāṇḍavis, gente montana, quam Bharata domuerat indeque obsides adduxerat, in quorum numero erat etiam Tārā; cf. Eine tibetische Lebensbeschreibung Čākjamunis p. 39 (269) sq.
- 6. ལྷུག་མ་མ་ dedi ex editione Pekinensi, editio Tibetica habet ལྷུག་མ་མ་; quum ལྷུག་མ་ in sermone reverenti pro མེ་ adhibeatur, ལྷུག་མ་ eandem vim mihi videtur habere ac མྱེད་མ་.
- 9. ཐེ་གེ་ in lexicis deest, occurrit Kandj. T. X f. 304 l. 1 རྒྱུ་ཐེ་གེ་ན་ཅ་ quum ego aliquamdiu aegrotus sum; eodem modo ཐ་གེ་ raro legitur; Kandj. T. II fol. 11 l. 5 རྒྱུ་ཐ་གེ་ཅ་ཞིག་གི་བར་དུ་ per aliquantum tempus, ibid. fol. 30* l. 6 ཐ་གེ་ཅ་ཞིག་གི་ཅ་ཞིག་ལྷན་པ་ལྷན་པ་ aliquo temporis spatio elapso.
- 13. ལྷན་ superiorem capitis partem designat, ལྷན་ལྷན་ in lexico Vjūtpatti fol. 99 respondet Sanscritico मस्तकलुङ्ग, a Mongolis autem vertitur ལྷན་ ལྷན་ ita ut membranam cerebri, quam nunc piam matrem appellare ལྷན་ ལྷན་ solent, designet; hoc loco manifesto cerebrum ipsum denotat.
- 14. རྒྱུ་ particula est exhortativa, quae saepissime cum vocativo nominum jungitur; propria ejus vis est «plus, potius».
- ལྷན་ལྷན་ proxime respondet Sanscritico भृत्य; consiliarius regis, e rusticis montanis oriundus, cui proprie nomen ལྷན་ལྷན་ (མ་ལ་? vel ལྷན་?) erat; propterea quod a ministris regis substinebatur, nomen hoc accepit, quod in opere Eine Lebensbeschr. l. c. minus recte reddidi «der Errettete». In versione Arabica appellatur Iblād (cf. Giudi, Studii sul testo arabo del libro di Calila e Dimna p. 71), in Graeca Παλάριος.

- Lin. 47. སྐད་མ་ respondet in lex. Vjutpatti fol. 133 Sanscritico कलाप pisum, སྐད་མ་
Sanskritico मसूर lens.
- 54. ཁང་ཁག་ལྷ་མེད་པ་ occurrit in lex. Vjutpatti inter nomina Buddhae, respondet
Sanscr. धर्मपुत्र, cuius persona simili caret; cf. Köppen, die Religion des
Buddha, p. 506.
- 57. In Gāthakoṣa, quae sylloge falso appellatur Ârjakoṣa et Raviguptae tri-
buitur (cf. notata in praefatione operis Boehtlingkiani «Indische Sprüche»,
ed. pr. T. I p. IX), legitur simili modo çl. 97 འོ་པ་གཏི་མེད་ལྷ་མེད་། ། རིག་
པ་མེད་པའི་འོ་པ་མེད་པའི་ caeci sunt duo: caecus oculis carens et caecus scientia carens.
- 64. འོ་པ་མེད་ (धनपत्र) ex editione Pekinensi, ut in versione Graeca (p. 368) ὁ
σλευτος legitur; editio Tibetica exhibet འོ་པ་མེད་ sine peregrinato, quod
minus placet.
- 71. རྩོད་མ་ཁག་ «rhedarius», hoc loco autem Rāthakara, oriundus ex Māhischja et
Karāṇi; cf. Colebrooke Miscell. Essays II, 61.
- 73. ཁྱུང་གྱུ་མེད་པའི་རྩ་ respondet Sanscritico गुमलीय, quam formam e grammaticis
offert Lexicon Petropolitanum; simili modo infra l. 99 ཁྱུང་གྱུ་ occidendus,
l. 118 ཁྱུང་གྱུ་ verberandus; Divjavadāna f. 14 ཁྱུང་གྱུ་ vertitur in Kandj.
T. I f. 300 ཁྱུང་གྱུ་; in Nitiçāstra V Çl. 16 ཁྱུང་གྱུ་མེད་པའི་རྩ་ ། ཁྱུང་གྱུ་
མེད་པའི་རྩ་ ། non incipiendum est facinus, per quod ad inferos cadere
possis. Adhibetur verbum eundi (རྩ་), quoniam terminatio རྩ་ grammaticis
videbatur cohaerere cum radice རྩ་.
- རྩ་མེད་ alia scribendi ratio pro usitatore རྩ་མེད་; verbum རྩ་ duplicem
significationem habet, caedendi et colligendi; quod monendum propter ver-
sionem arabicam huius loci apud Giudi p. 79.
- 74. ཁྱུང་གྱུ་མེད་པའི་རྩ་, cf. Giudi pag. 89 il sarto che mette il filo lungo tanto
che s'involge, e poi occupato nell' isvolgerlo deve tralasciare molto lavoro.
- 75. Comparativi particulam བས་ adhiberi post འོ་པ་མེད་པའི་རྩ་ nondum a grammati-
cis observatum est.
- 79. Inter sententias Vararutschis legitur çl. 70:

རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ ། རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ །

འོ་པ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ ། རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ །

cf. Boehtlingk, Indische Sprüche ed. 2. № 6650. 6652.

- Lin. 84. རྩ་མེད་ proprie significat (feminam) majorem, རྩ་མེད་ autem uxorem prima-
riam; in versione a me matronae vox adhibita est; fortasse nihil aliud est
nisi རྩ་མེད་ praeceptoris uxor.
- 87. རྩ་མེད་ a me restitutum pro falso རྩ་མེད་ edit. Tibet.; ed. Pekinensis offert རྩ་.
- 97. རྩ་མེད་ in lexico Li shi gur khang f. 11 dicitur significare «abscondere»,
mihi videtur non differre a རྩ་མེད་ operam dare, intentum esse.
- 100. In sententia, quam in Boehtlingkii operis ed. prior. Vol. II pag. 355
publici juris feci, pro རྩ་མེད་པའི་རྩ་ legendum erit cum Tandjuri edit. Peki-
nensi རྩ་མེད་པའི་རྩ་.
- 102. Legitur inter sententias Vararutschis Çl. 67:

རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ ། རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ །

རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ ། རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ །

sciendum est hos tres dolosos esse, eum, qui monachus factus redeat, mu-
lierem, quae tres maritos viderit, thoe e reti elapsam.

- 108. རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ a me restitutum pro རྩ་མེད་པའི་རྩ་, quod sensu caret; རྩ་མེད་, voca-
bulum rarissimum, occurrit in lex. Vjutpatti f. 192, ubi respondet Sanscr.
संचित; de re videatur Minayef Pratimokshasūtra p. 4, 11; 32, 5; 69.
- 124. རྩ་མེད་ respondet Sanscrit. विमुक्ता; in Nitiçāstra Çl. 93 (etiam in Çatagāthā
Çl. 68).

རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ ། རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ །

རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ ། རྩ་མེད་པའི་རྩ་མེད་པའི་རྩ་ །

medicus, qui cibum non concoquit, rex qui mendacia loquitur, Vedarum
peritus perverse agens, hi tres non bene se habent.

- 141. Pro རྩ་མེད་ restitui རྩ་མེད་ (Fuchsente), Anas casarca (Fuchsente), cuius avis no-
mina in lexico Hematschandrae (Çl. 1330) antecedunt nominibus parrae
(པུ་ལྷ་), quae avis, etiam རྩ་མེད་ vocata, manifesto in versione Arabica de-
scribitur (cf. Guidi pag. 83); alios huiusmodi errores e lexicis ortos indi-
cavi in opere: Eine tibetische Lebensbeschreibung Çākjamunis pag. 91
not. 41. Pro coccinella, quae vulgo རྩ་མེད་, apud Hematschandram (Çl. 1209)
མི་མེད་ appellatur, in versione Arabica (cf. Benfey, Pantschatantra I pag.
597, Guidi pag. 83) occurrit vespertilio, ad quem designandum lexicon
Vjutpatti fol. 118 offert མི་མེད་.

Lin. 145. Conferantur sententiae apud Boehtlingkium № 2627 ed. post. et prioris editionis T. I pag. 328 № 1066.

— 157. Occurrit in Divjavadāna f. 128 उक्तं भगवता पञ्चासत्वेनका दर्शनेन ।

कृस्तिनामद्या राजा च समग्रं शिलोच्चयो ऽसेचनका दर्शनेन बुद्धस्य भगवतां वरः ॥

qui versus a Burnoufio Introduction pag. 319 Francogallice redditus est; in eo tantum erravit quod vertit: un éléphant, un Nāga, est enim कृस्तिनाम elephantorum elephantis i. e. elephantorum princeps, ut patet e Tibetico རྒྱུ་མཉེན་པོ་

— 189. Tota expositio non admodum placet; fortasse nonnulla corrupta sunt.

— 215. Pro རྒྱུ་མཉེན་པོ་ in edit. Pekinensi legitur རྒྱུ་མཉེན་, fortasse utrumque corruptum e རྒྱུ་མཉེན་ solstitium hibernum.

— 241. De decem Buddhae potentiis conferatur Burnouf, Le lotus de la bonne loi p. 781 seqq.

— 310. Pro རྒྱུ་མཉེན་པོ་ restitui རྒྱུ་མཉེན་པོ་.

— 311. Licet in utraque editione legatur རྒྱུ་མཉེན་, mendum mihi latere videtur; fortasse legendum est རྒྱུ་མཉེན་.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ མཉེན་པོ་ quocunque vadens 263.

ཁ་ལོ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) auriga 74. 238.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) commotio 16.

ཁ་ལོ་ (མཉེན་པོ་) color.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) corruptio 251.

ཁ་ལོ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) e mala classe oriundus 287.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) animus afflictus, tristitia 180. 188.

ཁ་ལོ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) e bona classe oriundus 287.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (pro ཀྱུ་མཉེན་པོ་) quærere 24.

ཁ་ལོ་ (མཉེན་པོ་) elementum 265.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ capitis pars superior, calvaria 13 cf. adnot.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ mortuus, occisus 235.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ cerebrum 13 cf. adnot.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ dominus 135.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) asceta 71.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) taurus 240.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ verbum, sermo, jussum 20.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) laedens 209.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) maledicus 178.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) mechanics 100.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ lavator 69.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) persona simili carens 54.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) tardus, lentus 74; cf. adnot.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ scire 234.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) tabies 182.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) praestans, optimus 287.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) puella e gente Pāṇḍavica 2.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) subito, temere 92.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) os, summa pars, cacumen 29, initium, causa 59.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) luctator 100.

ཀྱུ་མཉེན་པོ་ (མཉེན་པོ་) insatiabilis 210.

ཕྱུ་མོ་ (nada) nudus, orbus 25. 59. 62.

ཐྱུ་མ་ (Tara) Tara 2.

ང་གེ་ = ང་ནི་ equidem 22.

ངན་འགྱུ་ (Targati) miseria 288.

ངན་སྒོ་ (Gyapa) pernices 291.

མངག་གཞུག་ (Drepa) servus 75.

མཐོན་པར་ཤེས་པ་ (Gyanta) superior scientia 299.

མཐོན་སྒྲུ་བ་ (Gyanta) manifestus 299.

ཅལ་ལེ་ཅལ་ལེ་སྒྲུ་བ་ (Gyanta) ineptias loquens 86.

གཅིག་ unus, solus 104.

ལྷ་གཅིག་ o rex! 311, cf. Foucaux Grammaire de la langue tibétaine § 14.

གཅེར་བུ་ nudus.

གཅེར་བུ་བ་ (Gymnosophistes) 214.

ཕྱི་གཅེར་ calvus 12.

ཁྱ་ཕྱར་ (Gyala) grus 141.

ཁྱ་ཕྱིན་ཕྱིས་པ་གཞོན་ (Gyala) crocodilus 144.

ཆེ་བཞི་ (Gyala) sectator, testis 108.

མཆོག་མཁའ་མཁའ་ཕྱིན་ praestantiae absentia 257.

འཆགས་པའི་བསྐྱེད་པ་ (Gyala) evolutionis periodus 286.

འཆགས་པའི་བསྐྱེད་པ་ (Gyala) destructionis periodus 276.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) reminisci 273.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) sequi 308.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) secundo, deinde 9.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) accedere, attingere 288.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) pro, deinde 313.

གཏེར་པོ་ (Gyala) vas 108.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) difficilis inventus 25. 105.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) acquisitio indifferentiae 251.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) contemplatio 251.

གཏེར་པོ་ (Gyala) pignus 108, cf. adnot.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) equus 67.

བཀྲ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) aspectu gratus 224.

ཐུང་པ་ (Gyala) albus 67.

ཐུང་པ་ (Gyala) columba, columbus 28.

ཐུང་པ་ (Gyala) columba 37.

ཐུང་པ་ (Gyala) aliquantum, aliquamdiu 9; cf. adnot.

ཐུང་པ་ (Gyala) ad initium, ad 46.

ཐུང་པ་ (Gyala) tonitru 187.

ཐུང་པ་ (Gyala) impedimento carens 238.

ཐུང་པ་ (Gyala) intempestivus 37.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) ideo 10; cf. Mél. asiat. T. V p. 193.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) operam navans, studens alicui rei 113. 131.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) cui opera non navanda est. 131.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) projiciendi modus 100.

གཏེར་པོ་ (Gyala) profecto 10.

ཐུང་པ་ (Gyala) prosperitas 294.

ཐུང་པ་ (Gyala) infaustus 190.

ཐུང་པ་ (Gyala) prospere aggressus 237.

ཐུང་པ་ (Gyala) sacerdos 21.

ཐུང་པ་ (Gyala) non optandus 180. 185.

ཐུང་པ་ (Gyala) " "

ཐུང་པ་ (Gyala) ignavus, timidus 81.

ཐུང་པ་ (Gyala) opera, studium 22.

ཐུང་པ་ (Gyala) bos 306.

ཐུང་པ་ (Gyala) bubulcus 77.

ཐུང་པ་ (Gyala) locus, condicio 241 sqq.

གནས་པ་ (Gyala) 242.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) liberatio 299.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) liberatio 250.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) maturitas, effectus 246.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) status, condicio, perpetuitas 251.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) intentum esse 97.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) varietas 261.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) sine energia, animi vi destitutus 305.

རྒྱུ་ཕྱིན་པ་ (Gyala) conspectus (Gesichtskreis) 229.

ཐུང་པ་ (Gyala) subito, statim 16.

ཐུང་པ་ (Gyala) Gopala 2.

ཐུང་པ་ (Gyala) vaccarum occisor 206.

ཐུང་པ་ (Gyala) paullatim 60. 88.

ཐུང་པ་ (Gyala) in currendo lentus. 37.

ཐུང་པ་ (Gyala) gallinarum venditor 205.

ཐུང་པ་ (Gyala) cerimonia carens 67.

ཐུང་པ་ (Gyala) stultus, stolidus. 42.

ཐུང་པ་ (Gyala) stultus 43.

ཐུང་པ་ (Gyala) tardo ingenio praeditus 108.

འབར་ཞིག་རྩ་མ་བཟུང་། non solum — sed etiam 70.75; cf. adnot.	བཟང་མཁའ་བཟོ་ (ལུ་འཁྱུ་) sartor 73.
འབྲེལ་གྱི་ (ལུ་མེ) junctura 100.	ཡིད་རྟོན་ fidem habere 91.
འབྲེལ་མཁའ་ tonsor 77.	ཡིད་དང་འབྲེལ་ (མཁའ་མཁའ་) gratus 159.
མ་རྩུང་མ་ (མེལ་) nequam, malus, frandulentus 92. 109.	ཡིད་འབྲེལ་ " " "
མིག་ཕྱི་ལྟ་ myops 74.	ཡིད་རྩུ་འོང་མ་ (མཁའ་མཁའ་) gratus 224.
ལུ་ཅོང་ལུ་ (ལུ་ཅོང་) loquax, garrulus 209.	ལུ་ཅོང་ (ལུ་ཅོང་) tempestas mala, pluvia 30.
ལོང་ལོང་ལ་ illico, statim 23.	ལོ་ (མཁའ་མཁའ་) omnino, prorsus 14.
ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) internuncius 103.	རྒྱ་ (མཁའ་མཁའ་) dependens, consequens, consentaneum 22.
ལུ་ཅོང་ pratum 82.	རྒྱ་ལུ་ (མཁའ་མཁའ་) Pradjota N. pr. regis 1.
ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) virgultum 73.	ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) praestans, eminens, amplus 240.
ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) lampas 6; cf. adnotat.	ལུ་ (མཁའ་མཁའ་) vestis lanea 7 seq.
ལོང་ (མཁའ་) fractus 13.	ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) carbonarius 69.
ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) stultus 176.	ལུ་ཅོང་ = ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) stercus 214. 232.
ལུ་ཅོང་ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) scurra 175.	ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) indigestio 124; cf. adnotat.
ལུ་ཅོང་ sui compotem esse, reminisci 43.	ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) Bharata N. pr. consiliarii 14; cf. adnotat.
ལུ་ཅོང་ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) mutationi obnoxius 211.	ལུ་ཅོང་ (མཁའ་མཁའ་) coccinella 142; cf. adnot.
ལུ་ཅོང་ testis 106.	

Carminis indici « Vimalaprajnotararatnamala » versio tibetica

Honneur soit fait à MANJUSRI vénéré à bon droit !

Pourquoi ce cordon, quand je l'attache à mon cou, ne deviendrait il pas un bijou qui me permet d'atteindre la clairvoyance dans l'accomplissement du visible et de l'invisible ?

1. Que doit rechercher le Victorieux¹¹ ?
Les paroles pleines de sens du Maître

2. Que doit on éviter ?
Toute action injuste

3. Qui doit délivrer l'enseignement ?
Celui qui considère que le fait d'être est quelques chose de sérieux et qui a sans cesse à cœur de chercher le bien-être des êtres vivants

4. Que doit apprendre le clairvoyant
A éradiquer l'origine du cycle des réincarnations

5. Dans quel champ trouver pour faire pousser les semences de la libération ?
Tendre vers une clairvoyance absolue

6. Qu'est ce qui est le plus agréable ?
Le passage irréprochable vers la Loi

7. Qui est pur ici bas ?
Celui dont le sens est complètement purifié

8. Qui est perspicace ?
Celui qui sépare ce qui doit être séparé

¹¹ Voir p.23 , Anmerkungen, note 2

9. Quel est le poison des poisons ?
Celui qui méprise celui qui enseigne

10. Quel est le noyau (cœur) du cycle ?
La recherche du véritable sens

11. Qui a atteint le fait d'être humain ?
Celui qui est préoccupé par son bien être et celui des autres

12. Qui est envoûté comme quelqu'un qui serait ivre, intoxiqué,
drogué ?
Celui qui persiste dans l'erreur

13. Qu'est ce qui ressemble à l'ennemi de celui qui est pieux ?
Les objets insupportables

14. Quelle est la plante qui s'enroule autour du cycle ?
Le fait de s'accrocher à une passion erronée

15. Qui devient notre ennemi ?
Celui qui n'est pas soucieux du véritable sens

16. Qu'est ce qui est horrible ?
La mort qui donne un terme à la vie

17. Qui est plus aveugle que l'aveugle ?
Ceux qui sont encombrés par une passion déroutante

18. Qu'est ce qu'un homme mâle valeureux ?
Celui qui à la vue d'une belle femme, n'est pas atteint dans son cœur par la flèche de l'œil amoureux

19. Qu'est ce qui est comme un nectar caché dans l'oreille ?
L'enseignant du véritable sens

20. Quelle est l'origine de la lourdeur ?
Celui qui est bête

21. Qu'est ce qui est un enchevêtrement sans fin ?
L'inconstance (le changement ?) des femmes

22. Qui est le plus entravé ?
Celui qui ne parvient pas à se libérer

23. Qui est pauvre ici bas ?
Celui qui est toujours insatisfait

24. Qui est le plus léger ?
Ceux qui vivent d'aumône

25. Quelle vie n'est pas vaniteuse ?
Celle qui est exempte de péché

26. Qui est un homme (mâle) fou ?
Celui qui n'apprend pas les choses qui mènent à la clairvoyance

27. Qui n'est pas endormi ?
Celui qui n'est pas bête et connaît les différences du sens

28. Qui est endormi ?
Celui qui est très ignorant

29. Qu'est ce qui est fugace comme la goutte d'eau sur la feuille
de lotus ?
La force juvénile des hommes (mâles ?), la richesse, et de la même
façon l'époque (ou le temps)

30. Qu'est ce qui ressemble à un rayon de lumière ?
La faveur considérable d'un homme exceptionnel

31. Qu'est ce qui est comme l'enfer ?
De sombrer dans une violence inconnue
32. Qui est le plus heureux ?
Celui qui se tient éloigné de toute sorte de tourmente
33. Qu'est ce qui réjouit les être vivants ?¹²
Une vie féconde
34. Qui est sourd ?
Celui qui entend l'utile et l'inutile, ce qui sert ou qui ne sert pas.
A quoi ça sert ?
35. Qui est sans langue et muet ?
Celui qui ne comprend pas les mots amicaux(?) agréables
36. Qu'est ce qui asservit l'homme (mâle ?)
La bêtise et l'ignorance
37. Qui devient une pierre précieuse ?
Celui qui donne au bon moment
38. Qu'est ce qui conduit l'humain à la douleur ?
Le méfait perpétré dans la solitude

¹² La note 30 de la page 24/25, fait référence à la 33ème question et vient insérer huit courtes questions et réponses :

1. Qu'est ce qu'un bon don ? Celui qui n'espère pas de contrepartie
2. Qu'est ce qu'un ami cher ? Celui qui vous éloigne du péché
3. Qui possède une belle parure ? Celui qui est pourvu d'une vertu accomplie
4. Qu'est ce que la parure des mots ? Un discours sincère qui ne trompe pas les autres
5. Qui tire profit de la confusion ? Un sens complètement débridé
6. Qui atteint la félicité ? Celui qui apporte à tous quelque chose d'utile et de purifiant
7. Qui est le sage qu'anéantit la pauvreté ? Celui qui est contre tous ceux qui sont riches en dons
8. Qui est un homme (mâle) aveugle ? Celui qui se réjouit de l'injustice

39. A quelle chose doit-on consacrer nos efforts ?
Apprendre la science et s'adonner avec vigueur à l'art de soigner (guérir), faire des dons partout
40. Quelle chose doit-on sortir de son esprit ?
Les êtres qui ne sont pas pieux, qui ne se maîtrisent pas, qui ont sombré dans la passion, les femmes des étrangers, la fortune des étrangers et non pas de sa famille.
41. A quoi doit on passer nuit et jour ?
A l'insignifiance du cycle, et cela n'est pas à prendre à la légère.
42. Qui est gracieux ?
Ce qui est perpétuellement plein de compassion
43. A qui doit-on faire des dons ?
A celui qui est plein de douceur
44. Qui ne se sépare pas de lui-même, même s'il reprend son souffle avec la gorge ?
Le défaut du fou, même s'il est très faible, est l'artisan de tout dommage.
45. A qui doit-on manifester du respect ?
A tous ceux qui sont bons
46. Qu'est ce qu'on apprend au bout du compte ?
Que tout commencement n'a pas de durée
47. Qui surpasse tous ces êtres ?
L'homme (mâle) qui dit la vérité et est très patient
48. Qui les dieux aussi doivent ils honorer et respecter ?
Celui qui place la compassion au dessus de tout

49. De quoi doit-on s'attrister ?

Le sage s'attriste des œuvres du désert du cycle

50. Par qui les hordes(?) des êtres vivants doivent elles être maîtrisées ?

Par celui qui parle de façon utile et agréable, et par celui qui gère l'évolution de sa vie d'une manière contenue.

51. Où l'humain qui aspire au beau doit-il vivre ?

Pour atteindre le visible et l'invisible, il doit vivre sur le chemin qui mène à la vérité

52. Qui sombre dans la souffrance ?

Celui qui aspire à la richesse de tout son être

53. Qu'est ce qui est fugace comme l'éclair ?

Le fait de tenir une couronne portée par des gens exceptionnels

54. De qui doit-on faire l'éloge ?

De celui qui accorde, avec beaucoup de clairvoyance, son pardon en permanence aux faibles

55. Qui est aussi inébranlable que la plus haute des montagnes ?

Un homme (mâle) excellent, remarquable, en période de haine.

56. Quels sont les quatre biens que l'homme trouve difficile ?

Donner avec des mots aimables, savoir sans arrogance, tolérer sans faiblir, avoir un sens sans passion.

Celui au coup duquel est bien attachée (cette guirlande de bijoux), celui là est un joyau au sein d'une assemblée d'hommes sages.

Ainsi se termine le Vimalaprajnotararatnamala rédigé par le Grand Roi, l'excellent Maître de poésie, Akarja Amogodaja, traduction améliorée par le Pandit indien Kamalagupta, et par le grand correcteur, le moine Rin-tsch'en-bzang-bo.

Auf Verfügung der Akademie gedruckt.

St. Petersburg, den 16. Juni 1858.

Statt des stellvertretenden Secretairs
M. v. Jacobi.

Im 123sten Bande der Sūtra's finden wir im Tandjur eine Reihe von Spruchsammlungen, die dem Nāgārgūna, Vararukī, Kāṇakja so wie einem mit ihm synonymen Masurāksha u. a. zugeschrieben werden; s. Bulletin histor-philol. T. IV N° 18. 19 Sp. 301 folg. Diese Sammlungen sind um so schätzenswerther als sie wenigstens in tibetischer Uebersetzung die meist verloren gegangenen Sanskrit-Originale ersetzen müssen. Unter diesen Werken giebt es ein kleines Schriftchen, das man mit dem Sanskrit-titel विमलप्रद्योतरत्ननाल ausgestattet und dem Ākārja རྩམ་ཡིན་པ་མཆོད་པ་ zugeschrieben hat. Die einzig mögliche Zurückübersetzung dieses Namens ins Sanskrit wäre Amoghodaja. Bisher ist aus dem indischen Alterthum dieser Name in seiner vollständigen Form unbekannt. In Albrecht Weber's Verzeichniss der Sanskrit-Handschriften der Königlichen Bibliothek zu Berlin N° 974 wird unter anderm ein Amoghākārja nebst Nāgārgūna unter den von Trivikramadeva in seinem Werke Lauhapradipa citirten Schriftstellern genannt. Auch im Tandjur wird das dem Ākārja Amoghodaja beigelegte Schrift-

chen in ziemlicher Nähe von den Werken mitgetheilt, welche dem Nāgarg'una zugeschrieben werden oder von seinen Zeitgenossen verfasst sein sollen. Die kürzere, correctere, von uns zu Grunde gelegte und durch-K. bezeichnete Recension befindet sich im 123sten Bande der Sūtra's (མཛོ — B. རྒྱ) unmittelbar nach einer dem Āk'arja Vararuk'i zugeschriebenen Sammlung Čatagāthā. Dass Vararuk'i als Freund Nāgarg'una's angesehen wird, habe ich früher (im Bullet. histor.-philol. T. XI N° 7 Sp. 104 folg. = *Mélanges asiatiques* T. II S. 170 folg.) näher nachgewiesen. Ausserdem finden wir aber auch noch eine minder correcte, aber längere, von uns durch L. bezeichnete Recension im 33sten Bande der Sūtra's (མཛོ — B. རྒྱ) unmittelbar nach dem Sendschreiben des Mātrk'eta an den Mahārāg'a Kanishka, der als Zeitgenosse Nāgarg'una's gilt, worüber das im Bullet. hist.-philol. a. a. O. Sp. 100 = *Mélanges asiat.* T. II S. 168 Bemerkte nachzusehen ist. Unwillkürlich werden wir zu der Annahme gedrängt, dass wir es mit einem Schriftsteller zu thun haben, der in die ältere Periode des Buddhismus gehört. Es wird zu Ende der kürzern Recension in Betreff des Verfassers nicht allein bemerkt, dass er Āk'arja, sondern auch dass er «trefflicher Meister der Dichtkunst» und «Gross-König» gewesen sei. Dies zusammen genommen führt uns auf den von Lassen in der indischen Alterthumskunde Bd. II S. 825 in die Anfänge des ersten Jahrhun-

derts nach Christi Geburt gesetzten König Amoghabhūti *). Es läge sehr nahe diesen Namen, dessen tibetische Uebersetzung འོག་ཡེ་རུ་འབྱེད་ lauten würde, in dem obenangeführten འོག་ཡེ་རུ་འབྱེད་ wiederzuerkennen, da nur zu oft das O-Zeichen (◌) weggelassen wird und nach der jetzigen Aussprache འབྱེད་ und འབྱེད་ einander sehr nahe kommen. Nun ist aber der Name Amoghabhūti selbst zweifelhaft geworden, da

*) Lassen möchte den Namen «kein eitles Sein besitzend» deuten; demnächst stände der buddhistische Name Subhūti. Dieser wird jedoch in tibetischer Uebersetzung als «vortrefflicher Reichthum» (རབ་འབྱོར་) aufgefasst. Nach Analogie von Indrabhūti, welchen Namen ein im Tandjur als Verfasser mehrerer Werke angeführter König von Udjāna führt, und von Devabhūti, das unter den Königsnamen bei Prinsep, *Useful Tables* II, S. 100 angeführt wird, würden wir Amogha hier lieber als Beiname Čiva's deuten; s. Böhtlingk-Roth's Sanskritwörterbuch u. d. W.; um der schon hinlänglich bekannten buddhistischen Namen Amoghadarçin und Amoghasiddha, in denen freilich ग्रन्थ in der von Lassen angenommenen Bedeutung vorkommt, zu geschweigen, finden wir den Namen Amoghavāg'ra, den der gefeierte Tsonkhapa zum Geheimnamen hatte. Ausserdem giebt es im Tandjur eine bedeutende Reihe von Schriften, die unter Anleitung eines Paṇḍita Amoghavāg'ra ins Tibetische übertragen worden sind, darunter auch manche, deren Sanskrit-Originals von ihm selbst herrührten. Diese Werke beziehen sich grossen Theils auf die Zauberlehre und deren Formeln. Ausserdem wird auch ein jüngerer Amogha und eine Schule Amogha's genannt. Dieser scheint mir nach der tibetischen Geschichte des Buddhismus (N° 438^b des Tib. Kat. des Asiat. Mus. Blatt 68) mit einem im fünfzehnten Jahrhundert vorkommenden identisch zu sein.

die von A. Cunningham neuerdings (The Bhilsa-Topes. London 1854 p. 355) mitgetheilte Münze die Legende «rag'nja Kunan-dasa Amogha-bhatisa-maharag'asa, «(coin) of the royal Kunan-da, the brother of Amogha, the King» darbietet. Da kein Grund vorliegt an der Richtigkeit der Legende zu zweifeln, so sehen wir einen doppelten Weg vor uns. Entweder ist Amogha nur eine Verkürzung des vollständigen Namens Amoghodaja oder des letztern tibetische Uebersetzung könnte aus einem corruptirten oder missverstandenen དེ་ཡིད་ལྱུང་བོ་ (= *amogharāga*) hervorgegangen sein. Als Eigenname eines Zuhörers und Schülers von Çakjamuni finden wir einen Amogharāga in der Einleitung des Lalitavistara, den, nach dem tibetischen Text der von mir im Auszuge mitgetheilten Lebensbeschreibung Çakjamuni's Blatt 313, der Lehrer nach seinem 39sten Sommeraufenthalt den versammelten Schülern und Bodhisattva's vorträgt. Es scheint König Amogha sein Reich verlassen zu haben und Bhikshu geworden zu sein, wie dies auch die am Schluss der längern Recension hinzugefügten Verse noch deutlicher aussprechen. Dass man ihn in späterer Zeit zu einem unmittelbaren Schüler Çakjamuni's machte, hat nichts Auffallendes.

འཇིག་མེད་པའི་འཇིག་ལན་རིན་པོ་མེད་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ།

འཇིག་མེད་པའི་འཇིག་ལན་རིན་པོ་མེད་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ།

འཇིག་མེད་པའི་འཇིག་ལན་རིན་པོ་མེད་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ།

འཇིག་མེད་པའི་འཇིག་ལན་རིན་པོ་མེད་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ།

འཇིག་མེད་པའི་འཇིག་ལན་རིན་པོ་མེད་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ།

འཇིག་མེད་པའི་འཇིག་ལན་རིན་པོ་མེད་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ།

འཇིག་མེད་པའི་འཇིག་ལན་རིན་པོ་མེད་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ།

འཇིག་མེད་པའི་འཇིག་ལན་རིན་པོ་མེད་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ། ༡།

འཇིག་མེད་པའི་འཇིག་ལན་རིན་པོ་མེད་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ།

འཇིག་མེད་པའི་འཇིག་ལན་རིན་པོ་མེད་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ། ༢།

ལྷ་མ་ཡ་ཡུལ་གང་ཞེ་ན།
 དེ་ཉིད་རི་བཞིན་རྟོགས་པ་དང་།
 རྟག་ཏུ་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ།
 བན་པར་མཛོན་པར་བརྟེན་པོ། ༩།
 མཁས་པས་རིག་བྱ་གང་ཞེ་ན།
 བཞོང་པའི་བྱ་ནི་ངེས་བཅད་པོ། ༡༠།
 ཐུང་པའི་ས་པོན་ཞིང་མཆོག་གང་།
 ཡང་དག་ཡེ་ཤེས་བརྟེན་བྱས་པོ། ༡༡།
 ཤེན་ཏུ་མཐུན་པ་གང་ཞེ་ན།
 ཆོས་ཀྱི་ཕྱོད་པ་ཕྱོད་མེད་པོ། ༡༢།
 འདི་ན་གཙང་བ་གང་ཞེ་ན།
 གང་གི་ཡིད་ནི་ཡོངས་དག་པོ། ༡༣།
 མཁས་པར་ལྷུང་པ་གང་ཞེ་ན།

བྱེ་ཐག་རི་བཞིན་བྱེད་པོ། ༡༤།
 གཏུག་པའི་ཏུག་ནི་གང་ཞེ་ན།
 ལྷ་མ་བརྟན་བྱེད་གང་ཡིན་པོ། ༡༥།
 བཞོང་པ་ནི་རྟོག་པོ་གང་།
 ཡང་དག་དོན་ལ་རྣམ་དཔྱོད་ཉིད། ༡༦།
 མི་ཡི་དེ་ཉིད་ཐོབ་པ་གང་།
 བདག་གཞན་པན་པར་བརྟེན་པོ། ༡༧།
 ང་འོ་ལྷ་བྱའི་ཆོངས་པ་གང་།
 ཕྱིན་ཅི་ལོག་ལ་ཆགས་པོ། ༡༨།
 མི་བསྐྱེད་དག་འདྲ་གང་ཞེ་ན།
 མི་བཟད་པ་ཡི་ཡུལ་རྣམས་སོ། ༡༩།
 བཞོང་པའི་འཁྲི་ཤིང་གང་ཞེ་ན།
 ལོག་པར་སྐྱེད་པ་དཔལ་པོ། ༢༠།

དག་པོ་གྲུང་བ་གང་ཞེ་ན།
 ཡང་དག་དོན་ལ་བརྟེན་མེད་པའོ། ༡༡།
 འདི་ན་འཇིགས་པ་གང་ཞེ་ན།
 མོག་མཐར་གྲུང་པའི་འཆི་པོ། ༡༢།
 མོང་པ་ལས་ཀྱང་མོང་པ་གང་།
 མུང་ཐོལ་འདོད་ཆགས་ཅན་རྣམས་སོ། ༡༣།
 རྒྱུ་མ་ཕྱེད་པོ་གང་ཞེ་ན།
 གང་ཞིག་མུད་མེད་འཇེས་པ་ལ།
 ཆགས་པའི་མིག་གི་མདའ་ཡིས་ནི།
 ཡིད་ལ་ཐོག་པར་མ་གྲུང་པའོ། ༡༤།
 རྒྱུ་གསར་བུད་ཅི་ལྟ་བུ་གང་།
 ཡང་དག་དོན་གྱི་མན་པག་གོ། ༡༥།
 འདི་ན་ཕྱི་པའི་ཕྱ་པ་གང་།

གང་འདི་ལྷན་པར་གྲུང་པའོ། ༢༠།
 ཆོང་ཆོང་མི་ཟད་གང་ཞེ་ན།
 མུད་མེད་རྣམས་ཀྱི་དཔྱོད་པའོ། ༢༡།
 མིན་ཏུ་བསྐྱེས་པ་གང་ཞེ་ན།
 གང་གིས་ངེས་གཤམ་མ་གྲུང་པའོ། ༢༢།
 འདི་ན་དབུལ་པོ་གང་ཞེ་ན།
 གང་ཞིག་ཆོག་ཤེས་མེད་པ་ཉིད། ༢༣།
 མིན་ཏུ་ཡང་པ་གང་ཞེ་ན།
 གནན་བརྟེན་སྒྲོབ་མོ་བ་རྣམས་སོ། ༢༤།
 རོད་ཡོད་འཆོ་བ་གང་ཞེ་ན།
 ཁ་ན་མ་ཐོ་མེད་པའོ། ༢༥།
 རྒྱུ་མ་གྲུབ་པ་གང་ཞེ་ན།
 མཁས་ཀྱི་ཡུལ་ལ་མི་སྒྲོབ་པའོ། ༢༦།

གཏིང་ཀྱིས་མ་ལོག་གང་ཞེ་ན།
 མ་རྫོངས་དོན་གྱི་བྱེ་བྱག་ཤེས། ༢༧།
 གཏིང་ཀྱིས་ལོག་པ་གང་ཞེ་ན།
 སྐྱེས་བྱ་ཤིན་ཏུ་རྫོངས་པོ། ༢༨།
 བད་མའི་འདབ་ཆགས་ལྷ་ཐེགས་ལྟར།
 མི་བརྟན་གྱུར་འཇིག་གང་ཞེ་ན།
 སྐྱེས་བྱ་རྣམས་ཀྱི་ལང་ཚོ་དང་།
 རོང་དང་དེ་བཞིན་ཆེ་ཉིད་དོ། ༢༩།
 ཟླ་ཟེར་ལྷ་ལྷ་ཡིད་འོང་གང་།
 སྐྱེ་བོ་དམ་པ་མཉམ་འདོགས་པོ། ༣༠།
 དཔྱལ་དང་འཛུགས་པ་གང་ཞེ་ན།
 གཞན་གྱི་དབང་ཏུ་གྱུར་པོ། ༣༡།
 ཤིན་ཏུ་མདེ་བ་གང་ཞེ་ན།

འདུ་འཇིག་ལ་མ་ཆགས་པོ། ༣༢།
 སྐྱོག་ཆགས་རྣམས་ཀྱི་དགའ་བྱ་གང་།
 དོན་ཡོད་འཚོ་མའི་སྐྱོག་ཏིང་དོ། ༣༣།
 རོན་བར་གྱུར་པ་གང་ཞེ་ན།
 བན་དང་མི་མན་ཏན་པོ། ༣༤།
 བྱེ་མེད་ལྷག་པ་གང་ཞེ་ན།
 གང་ཞེ་ག་སྟན་སྒྲུ་མི་ཤེས་པོ། ༣༥།
 སྐྱེས་བྱའི་འཆིང་བ་གང་ཞེ་ན།
 བྱེན་ཞིང་གཏི་ལྷག་ཅན་ཏིང་དོ། ༣༦།
 རིན་ཆེན་གྱུར་པ་གང་ཞེ་ན།
 གང་ཞེ་ག་ཏུས་སྒྲུ་བྱེན་པོ། ༣༧།
 མི་ཡི་ལྷན་ཏུར་གྱུར་པ་གང་།
 དཔེན་བར་བྱ་མིན་བྱས་པོ། ༣༨།

གང་ལ་འཕད་བྱ་གང་ཞེ་ན།
 རིག་པ་ལེགས་པར་སྒྲུབ་པ་དང་།
 ལྷན་ཆེན་ཚུལ་འཁོག་པ་སྒྲུབ་པ་དང་།
 ལྷན་པ་ཀྱན་ཏུ་གཏོང་བའོ། ༣༩།
 བརྟེས་མེད་བྱ་བ་གང་ཞེ་ན།
 འགྲོ་བ་མི་བསྐྱུན་འདུལ་མིན་དང་།
 ཆགས་གྱུར་གཞན་གྱི་བྱད་མེད་དང་།
 འཕྲེང་མེད་གཞན་གྱི་ཞོར་རྣམས་ལ་འོ། ༤༠།
 གང་ཞིག་ཉིན་དང་མཆོད་རྣམས་སྟུ།
 བསམ་པར་བྱ་བ་གང་ཞེ་ན།
 འཁོར་བ་སྟོང་པོ་མེད་ཉིད་ལ།
 བག་མེད་པར་ནི་མི་བྱའོ། ༤༡།
 ཡིད་ཏུ་འོང་བ་གང་ཞེ་ན།

གཡོ་མེད་ཀྱན་ཏུ་སྟོང་རྒྱུན། ༤༢།
 ལྷན་པར་བྱ་བ་གང་ཞེ་ན།
 བྱམས་པའི་སེམས་དང་ཡང་དག་ལྟོ། ༤༣།
 རྟོག་མར་སྟོག་བྱིན་གྱུར་གྱང་ནི།
 བདག་དང་མི་འབྲམ་གང་ཞེ་ན།
 ལྷན་པའི་སྟོན་ནི་ཞན་པ་དང་།
 ཀྱན་གཞོན་བྱས་པ་ཡི་བཟོ་བའོ། ༤༤།
 མཆོད་པར་བྱ་བ་གང་ཞེ་ན།
 ལེགས་པ་རྣམས་ལ་འབྱུང་བའོ། ༤༥།
 ཐ་ཤམ་ཏུ་ནི་ཤེས་བྱ་གང་།
 བརྟེས་པ་ཀྱན་ལ་མི་བརྟན་བའོ། ༤༦།
 འགྲོ་བ་འདི་དག་ཐམས་ཅད་ལས།
 དེས་པར་ཀྱལ་བ་གང་ཞེ་ན།

སྤྱི་ཕྱ་བདེན་པར་སྒྲུབ་དང་།
 བཟོད་པར་ཡང་དག་ལྟོན་པོ། ༧༧།
 ལྷན་ཀྱང་གུས་པས་ཕྱག་ཕྱ་གང་།
 སྤྱི་བཅེ་གཙོ་བོར་བྱེད་པོ། ༧༩།
 གང་ལ་སྤྱོད་པར་བྱ་ཞེ་ན།
 མཁའ་པས་འཁོར་བའི་འཕྲོག་དགོན་ལས། ༨༡།
 སྤྱི་ཆགས་རྣམས་ཀྱི་ཆོགས་དག་ནི།
 གང་གིས་དབང་ཏུ་འགྱུར་ཞེ་ན།
 གང་ཞིག་པན་དང་སྤྱན་སྒྲུབ་དང་།
 ཏུལ་བར་སྤྱོད་པ་རྣམས་ཀྱིས་སོ། ༩༠།
 སྤྱི་ཕྱ་ལེགས་པར་འདོད་པ་ཡིས།
 གང་ལ་གནས་པར་བྱ་ཞེ་ན།
 མཐོང་དང་མ་མཐོང་ཐོབ་ཕྱི་ཕྱིར།

བདེན་པའི་ལས་ལ་ངེས་གནས་བྱ། ༩༡།
 ཕྱ་ངན་འགྱུར་པ་གང་ཞེ་ན།
 འཕྲོར་ལ་ཡིད་བཞིན་ཞེན་པོ། ༩༢།
 ཕྱོག་ལྟར་མི་བརྟན་གང་ཞེ་ན།
 སྤྱི་ཕྱ་དཔལ་པ་སྤེར་བསྟེན་པོ། ༩༣།
 བསྐྱུགས་པར་བྱ་བ་གང་ཞེ་ན།
 གང་ཞིག་སྤོ་སྤོ་ཆེ་བ་དང་།
 བཞི་ཏུ་འཁམས་སྤྱང་སྤོབས་མེད་ལ།
 ཏུས་དང་ལྟན་ཞིང་བཟོད་བྱེད་པོ། ༩༤།
 རིགས་ཀྱི་རི་ལྟར་མི་གཤོ་གང་།
 ཅོད་ཏུས་སྤྱི་ཕྱ་དཔལ་པོ། ༩༥།
 འདི་ན་སྤྱི་ཕྱ་རྟོད་དགའ་པོ།
 བརྒྱ་པོ་བཞི་ནི་གང་ཞེ་ན།

ཕྱིན་པ་སྟན་སྟར་བཅས་པ་དང་།
 ཤེས་པ་ཁྲིམས་པ་མེད་པར་སྟ།
 བཟོད་པ་བཟོན་འགྲུས་བཅས་པ་དང་།
 སེམས་ནི་རྣལ་འབྱོར་ལྟན་པོ། ༡༦།

ཕྱི་མེད་ཕྱིས་ལན་རིན་ཆེན་ཐེང་བ་འདི།
 གང་གི་སྒྲུལ་ན་ལེགས་པར་ཡོད་འགྲུར་ན།
 དེ་ནི་སྤྱེས་བྱ་མཁས་པ་འདུས་ནང་དུ།
 བྲུལ་གྱི་སྤྱི་གྲུག་བཞིན་མཐོང་བ་ཡིན།

མི་མ་མེད་པའི་ཕྱི་མེད་ལྟ་བུ་མི་མེད་པ་མེས་བྱ་བ། ལྷ་མོ་ཆེན་པོ་སྟན་པའི་མཁས་པ་ལྟ་བུ་མི།
 སྤྱི་མོ་ཆེན་པོ་ལྟ་བུ་མི་མེད་པའི་ཕྱི་མེད་ལྟ་བུ་མི། ལྷ་མོ་ཆེན་པོ་ལྟ་བུ་མི་མེད་པའི་ཕྱི་མེད་ལྟ་བུ་མི།
 ལྷ་མོ་ཆེན་པོ་ལྟ་བུ་མི་མེད་པའི་ཕྱི་མེད་ལྟ་བུ་མི། ལྷ་མོ་ཆེན་པོ་ལྟ་བུ་མི་མེད་པའི་ཕྱི་མེད་ལྟ་བུ་མི།

DIE
FLECKENLOSE JUWELENSCHNUR
 DER
 FRAGEN UND ANTWORTEN.

Dem Kumāra-gewordenen Mang'uṇṛi sei Verehrung gezollt!

Weshalb sollte diese fleckenlose Juwelenschnur der Fragen und Antworten, wenn ich sie am Halse befestige, durch die in der Vollendung des Sichtbaren und Unsichtbaren erreichte Einsicht, nicht zur Zierde gereichen?

1. Wonach soll der Siegreiche streben? — Nach den sinnerfüllten Worten des Lehrers.
2. Was soll man unterlassen? — Jegliche ungerechte Handlung.
3. Wer soll zum Lehrer werden? — Derjenige, der die Wesenheit gehörig betrachtet und beständig für alle belebte Wesen zu ihrem Heile bemüht ist.
4. Was soll der Einsichtvolle lernen? — Die Wurzel des Kreislaufs auszurotten.
5. Welches Feld ist das beste für die Saat der Befreiung? — Das Streben nach vollendeter Einsicht.

6. Was ist das Angenehmste? — Der tadellose Wandel nach dem Gesetz.
7. Wer ist hieselbst rein? — Derjenige, dessen Sinn ganz geläutert ist.
8. Wer ist einsichtsvoll? — Derjenige, der das zu Unterscheidende gehörig trennt.
9. Was ist das Gift der Gifte? — Derjenige, der den Lehrer geringschätzt.
10. Was ist der Kern des Kreislaufs? — Die Erforschung des wahrhaften Sinnes.
11. Wer hat die Wesenheit des Menschen erreicht? — Derjenige, der für sein eignes Heil und das der andern bemüht ist.
12. Wer ist bethört gleich einem im Rausch Befindlichen? — Derjenige, der am Verkehrten haftet.
13. Was ist dem Feinde des Frommen ähnlich? — Unerträgliche Gegenstände.
14. Was ist die Schlingpflanze des Kreislaufs? — Das Verharren in verkehrter Leidenschaft.
15. Wer wird zum Feinde? — Derjenige, der sich um den wahrhaften Sinn nicht bemüht.
16. Was ist hieselbst furchtbar? — Der dem Leben ein Ende setzende Tod.
17. Wer ist blinder als der Blinde? — Die mit verwirrender Leidenschaft Behafteten.

18. Wer ist ein tapfererer Mann? — Derjenige, der bei einem schönen Weibe durch den Pfeil des Liebesauges nicht im Herzen getroffen wird.
19. Was ist gleich dem im Ohr geborgenen Nectar? — Die Lehre des wahrhaften Sinnes.
20. Wer hat hieselbst die Wurzel der Schwere? — Derjenige, der dumm ist.
21. Was ist ein endloses Gewirr? — Der Wandel der Weiber.
22. Wer ist am gefesseltsten? — Derjenige, der nicht zur Befreiung gelangt.
23. Wer ist hieselbst arm? — Derjenige, dem Unzufriedenheit eigen ist.
24. Wer ist der Leichteste? — Die von fremden Gaben Lebenden.
25. Welches Leben ist nicht eitel? — Das sündenlose.
26. Wer ist ein thörichter Mann? — Derjenige, der die zur Einsicht führenden Dinge nicht lernt.
27. Wer befindet sich nicht im Schlaf? — Derjenige, der nicht dumm ist und die Unterschiede des Sinns kennt.
28. Wer befindet sich im Schlaf? — Der Mann, der sehr unwissend ist.
29. Was ist von keinem Bestand und schnell vergänglich wie der am Lotusblatt haftende Wassertropfen? — Die Jugendkraft der Männer, der Reichthum und eben so die Zeit.
30. Was ist lieblich gleich dem Mondstrahl? — Die Günt eines trefflichen Menschen.

31. Was ist gleich der Hölle? — In fremde Gewalt zu gerathen.
32. Wer ist der glücklichste? — Derjenige, der sich von jeglichem Getümmel fern hält.
33. Was erfreut die lebenden Wesen? — Ein fruchtbringendes Leben.
34. Wer ist taub? — Derjenige, der das Nützliche und Nutzlose hört.
35. Wer ist zungenlos und stumm? — Derjenige, der sich nicht auf liebliche Worte versteht.
36. Was ist die Fessel des Mannes? — Dummheit und Unwissenheit.
37. Wer wird zum Edelstein? — Derjenige, der zu rechter Zeit giebt.
38. Was gereicht den Menschen zum Schmerz? — Die Unthat, die in der Einsamkeit verübt wird.
39. Auf welche Dinge muss man Mühe wenden? — Die Wissenschaft muss man gut lernen, der Heilkunst muss man sich mit Kraft hingeben, Gaben muss man überall spenden.
40. Welche Dinge soll man sich aus dem Sinn schlagen? — Wesen, die unfrohm und ungebündigt, in Leidenschaft Gerathene, fremde Frauen, das Vermögen Fremder, nicht Verwandter.
41. Woran soll man Tag und Nacht denken? — An die Wesenlosigkeit des Kreislaufes; diese ist nicht leichtsinnig zu nehmen.
42. Wer ist anmüthig? — Derjenige, der unwandelbar von Barmherzigkeit erfüllt ist.
43. Wem sind Gaben zu spenden? — Demjenigen, der einen milden Sinn hat.
44. Wer trennt sich nicht von seinem Selbst, wenn er auch mit der

- Kehle den Athem zieht? — Der Makel des Thoren, wenn er auch noch so schwach, ist der Werkmeister alles Schadens.
45. Wem muss man Achtung erweisen? — Allen Guten ist sie zu zollen.
46. Was erfährt man am Ende? — Dass alles Beginnen keinen Bestand hat.
47. Wer ist in der That Sieger über alle diese Wesen? — Der Mann, der die Wahrheit spricht und mit Geduld vornehmlich ausgestattet ist.
48. Wen müssen auch die Götter ehren und achten? — Denjenigen, der die Barmherzigkeit über Alles setzt.
49. Worüber muss man traurig werden? — Traurig wird der Weise über die Werke der Wüste des Kreislaufs.
50. Von wem sollen die Schaaren der belebten Wesen bewältigt werden? — Von demjenigen, der nützlich und angenehm spricht und von demjenigen, der einen gezügelten Lebenswandel führt.
51. Worin soll der Mensch, der dem Guten nachstrebt, leben? — Um das Sichtbare und Unsichtbare zu erreichen, soll er auf dem Wege zur Wahrheit leben.
52. Wer ist dem Leid verfallen? — Der nach Herzenslust dem Reichthum nachstrebt.
53. Was ist vergänglich wie der Blitz? — Das Halten eines Kranzes trefflicher Männer.
54. Wer ist mit Lob zu preisen? — Derjenige, der mit grosser Ein-

sicht begabt den sehr Schwachen, Kraftlosen kraftvoll stets Vergebung angedeihen lässt.

55. Wer ist unerschütterlich wie ein Hauptberg? — Ein trefflicher Mann im Zeitalter des Haders.

56. Welches sind die vier Güter, die der Mensch hieselbst schwer findet? — Geben mit freundlichen Worten, Wissen ohne dünkelfhaften Stolz, Dulden mit Mannhaftigkeit gepaart, ein leidenschaftloser Sinn.

An wessen Hals diese fleckenlose Juwelenschnur von Fragen und Antworten gut befestigt ist, dieser ist in der Versammlung weiser Männer wie ein Perlenschmuck am Halse eine Zier.

Es endigt die von dem Mahārāg'a, dem trefflichen Meister der Dichtkunst, dem Āk'ārja Amoghodaja verfasste «fleckenlose Juwelenschnur der Fragen und Antworten»; sie ist von dem indischen Paṇḍita Kamalagupta und dem grossen Corrector, dem Bhikshu Rin-tsch'en-bzang-bo übersetzt, verbessert und redigirt.

ANMERKUNGEN.

Ueber Mang'uṣṛi ist zu vergleichen: Burnouf's *Lotus de la bonne loi* S. 418 folg., Lassen's *Indische Alterthumskunde* Bd. III, S. 777.

2. བོད་མཁའ་ལྷན་, der Siegreiche, ist hier im buddhistischen Sinn zu fassen. In L. lautet die Antwort བླ་མའི་རོན་ལྷན་ཚོགས་རྣམས་སོ་ «die sinnreichen Schaaren des Nehmens», was keinen ordentlichen Sinn giebt.
3. རེ་ཉིད་, Wesenheit, entspricht dem Sanskritwort तत्त्व.
4. L. hat རིང་མ་གྱུ་ statt རིག་གྱུ་, das höchstens «was ist zu beschleunigen» heissen könnte; statt ལྷན་ bietet L. ལྷན་ «Strom», das einen ganz geeigneten Sinn giebt.
7. གང་གི་ schreibe ich mit L.: K. hat weniger richtig གང་གིས་.
9. Statt བརྟམ་གྱིས་ hat L. བརྟམ་བརྟམ་ «mit Geringschätzung»; བརྟམ་ konnte leicht geschrieben werden, da es nach der jetzigen Aussprache nicht viel anders als བྱིས་ lautet.
11. L. hat མི་ཡིས་, was weniger passend ist.
16. L. hat འདྲི་ལ་, was dem འདྲི་ན་ so ziemlich gleichkommt.
19. Wenn man in Betracht zieht, dass die Stimme oder Rede häufig mit Amṛta (འམྲཏ་མེ) verglichen wird (s. Böhtlingk-Roth's Sanskritwörterbuch u. d. W.),

so ist das རྩ་གསར་ «das im Ohr verborgene, geborgene» leicht zu verstehen; L. hat རྩ་གསར་ «in der Nase verborgen», welche Verwechslung durch die gleiche Aussprache von རྩ་ und རྩ་ herbeigeführt ist.

21. Statt མི་ཆད་, endlos, hat L. མི་བཟད་, unerträglich; nur andere Schreibweise ist མྱོད་ statt རྩྱུད་; vergl. meine Ergänzungen und Berichtigungen zum Dsanglun S. 68 und Bulletin hist.-phil. T. V N° 10. 11 Spalte 154.
22. L. hat རྩྱུད་པ་, das nur durch falsche Orthographie zu erklären ist; ebensowenig ist རྩྱུད་ statt རྩྱུད་ zu billigen.
26. ཡུལ་ ist die tibetische Uebersetzung von विषय in allen Bedeutungen; hier ist es als «Object der Sinne» zu fassen.
30. Statt བཞུ་འདོགས་ hat L. བཞུ་འདོད་ «das Heil wünschen».

Nach der 33sten Frage hat L. folgende acht Sätze:

འགས་པར་བྱེད་པ་ཀར་ཞེ་ན།	འག་ལ་རེ་བ་མེད་པོ། ༡
མཛེས་པམེས་ཡིད་འོང་གར་ཞེ་ན།	གར་ནིག་རྩིག་ལས་ལྷོག་ཕྱེད་པོ། ༢
མཛེས་པའི་བྱེད་ཞི་གར་ཞེ་ན།	གར་ནིག་ལྷོ་ལ་མཛེས་པར་ཞེ་ན། ༣
མཛེས་པའི་བྱེད་ལྷོ་གར་ཞེ་ན།	གར་ནིག་ལ་མཛེས་པར་ཞེ་ན། ༤
ཡུལ་ཞེས་པའི་བྱེད་ལྷོ་གར་ཞེ་ན།	ཡིད་ནི་བྱེད་ལྷོ་ལ་མཛེས་པོ། ༥
པེ་པའི་བྱེད་ལྷོ་གར་ཞེ་ན།	བྱེད་ལ་བྱེད་ལྷོ་ལ་མཛེས་པོ། ༦
པེ་པའི་བྱེད་ལྷོ་གར་ཞེ་ན།	པེ་པའི་བྱེད་ལྷོ་ལ་མཛེས་པོ། ༧
པེ་པའི་བྱེད་ལྷོ་གར་ཞེ་ན།	པེ་པའི་བྱེད་ལྷོ་ལ་མཛེས་པོ། ༨

1. Was ist eine schöne Gabe? — Die auf keine Vergeltung hofft.
2. Wer ist ein lieber Freund? — Derjenige, der von der Sünde abbringt.
3. Wer hat eine schöne Zierde? — Der mit vollendeter Tugend Ausgestattete.
4. Was ist eine Zier der Worte? — Eine wahrhafte, andere nicht täuschende Rede.
5. Wer zieht Gewinn aus der Verwirrung? — Ein gänzlich ungebundener Sinn.
6. Wer erlangt Glückseligkeit? — Derjenige, der läuternd allen Nutzen bringt.
7. Wer ist der Weise, der die Armuth vernichtet? — Der gegen alle Gabenreiche.
8. Wer ist ein blinder Mann? — Derjenige, der am Unrecht seine Freude hat.

34. D. h. derjenige, der das Nutzlose vom Nützlichen nicht zu unterscheiden im Stande ist.
36. Statt རྩྱུད་པ་ «Band, Fessel», könnte vielleicht རྩྱུད་པ་ (= Sansk. काच «Glas, Glasperle») gelesen werden, so dass es zu dem nachfolgenden རྩྱུད་པ་ «Edelstein» in einen Gegensatz träte.

37. L. hat རྩྱུད་པ་ statt རྩྱུད་པ་.

44. L. རྩྱུད་པ་ལྷོ་ལ་མཛེས་པོ། | རྩྱུད་པ་ལྷོ་ལ་མཛེས་པོ། «der mit einem Makel behaftete Thor und der keine schadenbringende Handlung verrichtet», was offenbar keinen Sinn giebt.

47. Statt རྩྱུད་པ་ hat L. རྩྱུད་པ་, das offenbar aus dem Vorhergehenden herübergenommen ist; K. bietet རྩྱུད་པ་; vergl. oben V. 42 རྩྱུད་པ་, Dsanglun S. 205 Z. 9 རྩྱུད་པ་.

50. Mit L. schreibe ich རྩྱུད་པ་; K. hat རྩྱུད་པ་.

52. L. འགྱུར་བ་ཡོད་པ་ནི་ཞེས་པ་ནི་, was offenbar corrumpt ist.

53. Die Antwort scheint auf den Umgang mit trefflichen Männern zu gehen;
བསྟན་པ་ «halten» fällt hier mit dem deutschen Ausdruck zusammen.

55. རྒྱུ་གྱི་རྒྱུ, Hauptberg, ist das Sanskritwort *बृहत्गिरि*. S. Böhlingk - Roth
u. d. W.

56. L. bietet བཅས་པ་མེད་པར་ལྟོན་.

Nach dem Schlussverse hat L. noch:

འདྲེན་ནང་ཀྱུ་པ་མེད་པར་ལྟོན་པའི།

ཀྱུ་པ་མེད་པར་ལྟོན་པའི།

རྒྱུ་གྱི་རྒྱུ་ལྟོན་པའི།

མེད་པར་ལྟོན་པའི་ཀྱུ་པ་མེད་པར་ལྟོན་པའི།

«Diese von Amoghodaja verfasste Juwelenschnur des Königs, der seine im
Innern befestigten Reiche verliess, ist die trefflichste Zier des Verständigen.»

Wir können diesen Vers, so sehr er unserer Vermuthung über die Identität
des Amoghodaja mit Amoghabhūti oder Amogharāḡa das Wort redet, nicht aner-
kennen, da er schon des Versmaasses wegen nicht am Schlusse stehen kann.

QUELS ENSEIGNEMENTS TIRER DE CETTE REDECOUVERTE FORTUITE A TOULOUSE DE CES RARES EDITIONS DE L'ACADEMIE IMPERIALE DE SAINT PETERSBOURG ?

Tout d'abord l'intérêt que représentent les marchés « populaires » aux vieilles choses et les brocantes – ici l'Inquet de St Sernin à Toulouse – pour la conservation et la redécouverte du passé. Les millions de particuliers qui ont été en contact privé avec tous ces objets, documents, lors de leur existence, objets et document que la succession des existences a finalement porté le temps d'un marché dans une sorte de domaine public ouvert à la propriété privée et accessible à chacun, peuvent être considérés comme les conservateurs d'un musée dynamique universel aux œuvres perpétuellement renouvelées, et dont la propriété des œuvres circule librement d'une personne à une autre, et d'une génération à l'autre. Outre le grand plaisir de la découverte, c'est aussi celui du contact esthétique et sensoriel direct avec l'objet ou le document, et du rêve qui ensuite précède l'intérêt pour la recherche et l'histoire, ce rêve dont une des fonctions est de permettre d'échapper à la lourdeur de l'existence pour ré accéder au désir et se réinvestir dans l'action.

Ensuite c'est aussi un moyen populaire pour reconnaître le rôle et impliquer le simple citoyen dans l'appréciation et la sauvegarde des objets ou des écrits porteurs d'histoire, de culture, de sagesse, de beauté, témoins de la vie des siècles et des civilisations passées.

Plus précisément les deux écrits présentés ici véhiculent des enseignements qui, bien que puisant leurs concepts dans le bouddhisme du grand véhicule, ne sont pas éloignés d'une sagesse fortement empreinte de logique et d'une morale universelle, parfois certes un peu patriarcales eu égard au rôle et à la place de la femme ; morale que l'on pourrait en partie parfaitement considérer comme purement laïque, mais aussi chrétienne avec

la notion de compassion universelle , celle du pardon, celle de la générosité et du don, et dans sa conception des conséquences des actions, de l'infinité du Temps et des réincarnations typiquement bouddhiste et hindoue.

Enfin, ces trois savants (estonien, russe et ukrainien du XIXème siècle) furent en contact avec les savants et les écrits de très nombreux pays, et connaissaient de multiples langues. Ils ont eu accès aux textes et commentaires des auteurs anciens, textes en latin, sanskrit, tibétain, grec, arabe, français, anglais, allemand, syriaque, de ces deux écrits du bouddhisme himalayen. La Russie impériale et orthodoxe de Saint Petersburg fût ainsi un sanctuaire d'universalité culturelle, ouverte et active dans tous les domaines des découvertes et des recherches des sciences dures et naturelles, comme des sciences humaines.

A une époque où le cloisonnement des disciplines et la spécialisation des enseignements dans nos universités limite les possibilités des étudiants et des chercheurs, l'exemple de l'universalité de cette académie et de ses chercheurs et auteurs mérite d'être mise en lumière à nouveau.

Gilles Boutry
Archéologie de la Communication
IDETCOM
Université Toulouse Capitole

Neige sur l'himalaya, d'après une œuvre de Nicholas Roerich.

